

Het verlossingswerk

van

Jezus Christus

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van Goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie Mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal Mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen, die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.bertha-dudde.info>

<http://www.berthadudde.net/>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de Waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

Inleiding

8787 Er is een weten nodig om het verlossingswerk te begrijpen

De schuld van de wezens

8880 Het afwijzen van de Liefdekracht was de “zonde”

5967 Erfzonde

9005 Hoe is de zondeval van de eerste mensen te begrijpen ?

8670 De oerschuld kon niet door het wezen zelf teniet worden gedaan

Het werk van de verlossing:

Verzoening van de schuld door Jezus Christus

6189 Het werk van verlossing - Losprijs - Vrije wil

6513 Verzoening van de schuld door Jezus Christus

8898 God Zelf volbracht het verlossingswerk

De invloed van de tegenstander op de mensen

6596 Geestelijk laag niveau gevolg van de niet gedelgde zondes Schuld

8550 Waarheidsgetrouwe opheldering over Jezus en het verlossingswerk

Vergeving van de zondes Schuld door Jezus Christus

3277 Heeft Jezus Christus alle mensen verlost of zijn alle mensen verlost?

7330 Er is geen delging van de schuld zonder Jezus Christus

9010 Het inzien en bekennen van de schuld

Verlossing in het hiernamaals

5740 Verlossing uit de diepte - Reddingswerk

7085 "Jezus, Mijn Verlosser, leeft"

Het erkennen van het verlossingswerk van Jezus Christus

5952 "Niemand komt tot de Vader dan door Mij"

6449 Overtuigd erkennen van Jezus Christus

7369 Verlossingswerk vereist vrije wil

8420 Pas door het verlossingswerk is een "vergoddelijking" mogelijk

7024 De ware houding tegenover het verlossingswerk van Jezus

Inleiding

BD.8787

29 maart 1964

Er is een weten nodig om het verlossingswerk te begrijpen

Om de volledige waarheid te kunnen beseffen die het verlossingswerk van Jezus Christus betreft, moet u ook op de hoogte worden gebracht van het allereerste begin en het einddoel van al het door Mij eens geschapen wezenlijke. Want het één maakt het ander duidelijk. En maar weinig mensen zijn in staat dit weten in ontvangst te nemen en het te begrijpen, omdat daarvoor de vrijwillige verandering van zijn wezen tot liefde noodzakelijk is.

Hoe meer nu de liefde onder de mensen verdwijnt, des te zeldzamer zal ook het weten daarover door een mens kunnen worden aangenomen en beseft. En dat heeft tot gevolg dat voor de mensheid de betekenis van het verlossingswerk en de motivatie ervan niet meer bevattelijk en daardoor geloofwaardig is. Het heeft tot gevolg dat een gedachtegoed dat weten verdrong en wat er nu nog van over is gebleven, is in het beste geval het weten, wat dat betreft, dat eens een mens over de aarde ging, die een voorbeeldige levenswandel leidde en de medemensen aanspoorde zijn voorbeeld te volgen.

De mens zou nu onherroepelijk weer tot dit diepe weten over de betekenis van het verlossingswerk van Jezus komen, wanneer hij werkelijk een ware navolger van Jezus zou zijn, wanneer hij zijn best deed zijn leven te leiden net als Jezus in volledig onzelfzuchtige naastenliefde. Want een dergelijke levenswandel zou hem een helder innerlijk licht garanderen en hij zou door zijn Geest innerlijk vertrouwd worden gemaakt met de volledige waarheid.

Dit werkzaam zijn van de Geest garandeert dus het helderste inzicht, maar is door de ontbrekende liefde van de mensen tot een onmogelijkheid geworden. En dat heeft tot gevolg, dat juist over Jezus en Zijn eigenlijke missie voor de mens elk weten verloren is gegaan, zodat voor hen Jezus eenvoudig alleen maar een “mens” is, hoewel hoogst volmaakt zijnd. Ze kennen Hem wel toe, dat Hij op deze aarde de hoogst mogelijke volmaaktheid heeft bereikt, die ook alle andere mensen moeten nastreven, maar over de diepere samenhang die met de afval van de geesten van Mij in verband moet worden gebracht weten de mensen niets. En zodoende dus ook niets over de eigenlijke missie van Jezus: de mensen te verlossen van de schuld van hun vroegere afval. Ze weten ook niets over het plan om alle wezens die Ik heb geschapen te vergoddelijken. En ze kunnen dit alles

ook alleen maar begrijpen vanuit een zekere graad van liefde, want de liefde is het licht dat hun harten verlicht en hun volledige opheldering verschaft over hun bestaan; over de oorsprong en de bestemming van ieder mens.

Het is dus geen wonder dat het verlossingswerk van Jezus de mensen of onbekend is of ongeloofwaardig voorkomt, daar ze vanwege hun lage graad van liefde daar geen begrip voor kunnen opbrengen. En deze graad van liefde wordt steeds lager en daarom wordt ook een verlossing door Jezus door slechts heel weinig mensen nagestreefd. En de weg naar het kruis is voor het merendeel een onbegrijpelijk begrip - een leeg woord - geworden. De mensen zouden daar ook nooit op een rechtstreekse wijze over onderwezen hoeven te worden, zoals het nu gebeurt door het toezenden van Mijn Woord van boven, want een onzelfzuchtig leven in liefde zou hun denken hebben geordend en verlicht. De waarheid zou in de mensen zelf ontstaan en alle geestelijke verbanden zouden hun duidelijk en helder voor ogen komen. Ieder mens zou zich ook bewust zijn geworden van de waarheid, die de geestvonk van ieder mens in zich draagt. En ieder zou uit zichzelf zijn weg naar Jezus Christus zijn ingeslagen, om van Hem de delging van zijn oerschuld af te smeken.

De mensheid staat nu vlak voor het einde, juist vanwege haar liefdeloze toestand. En daarom is het ook verklaarbaar, dat elk weten voor haar verloren is gegaan, dat het geestelijk inzicht is gedaald en de mensen zelf niets meer doen om het licht in zich weer te ontsteken. En zo hebben ze ook elk weten over de reden en de betekenis van het verlossingswerk van Jezus Christus verloren. En de “weg naar het kruis” is op generlei wijze meer gemotiveerd, wanneer de mensen zich de “Mens Jezus” alleen als voorbeeld nemen voor hun levenswandel. Dan hebben ze als gevolg van hun oerzonde een geheel verzwakte wil en zijn ze zonder de verlossing van hun oerschuld niet meer in staat Jezus na te volgen.

U zult moeten begrijpen, dat van u gedurende uw leven op aarde een voortdurende strijd tegen alle verzoekingën wordt verlangd, dat u om de volmaaktheid te bereiken en Jezus na te volgen veel kracht nodig heeft en een sterke wil, daar anders het doel voor u onbereikbaar is. Maar u hebt als gevolg van uw oerzonde een zo verzwakte wil, dat u nooit ofte nimmer uw taak op aarde - uw ziel geheel rijp te maken - zult kunnen volbrengen, juist vanwege deze zwakke wil en omdat Mijn tegenstander u nooit zou vrijlaten. U zult dus tevoren van die oerzonde verlost moeten zijn, u zult daar vergeving voor moeten hebben afgesmeekt en verkregen, dan zult u ook de genaden van het verlossingswerk - een versterkte wil - kunnen benutten en dan zal uw voornemen slagen. U zult de volmaaktheid kunnen bereiken, wat echter zonder de verlossing geheel onmogelijk is.

En daarom verschaf Ik u, mensen in de eindtijd, heel in het bijzonder opheldering over wat er aan uw bestaan als mens voorafging. Ik onderricht u over alles, opdat het voor u begrijpelijk wordt waarom u Jezus Christus als Verlosser zult moeten erkennen; waarom u Hem niet zult mogen uitschakelen als u aan de bedoeling van uw leven zult willen beantwoorden en het laatste doel op aarde bereiken: de aaneensluiting met Mij, die zonder de verlossing door Jezus Christus totaal onmogelijk is. En wie zijn best doet een leven in liefde te leiden, wie Mijn Woord zal aanhoren en de kracht van Mijn Woord op zich zal laten inwerken, wie Mijn wil vervult die Ik hem verkondig door Mijn Woord, wie dus uitvoerder en niet alleen aanhoorder van Mijn Woord is, zal ook waarlijk alles kunnen begrijpen. En hij zal niet twijfelen, omdat hij innerlijk verlicht is en omdat elke vraag die hem nog bezighoudt voor hem wordt opgelost. En daarom kan Ik steeds alleen maar de mensen aansporen een leven in onzelfzuchtige naastenliefde te leiden. Dan wordt hem spoedig volledige duidelijkheid geschonken en dan zal hij ook de betekenis en het belang kennen van de verlossing door Jezus Christus, en hij zal er in alle ernst naar streven om het leven te bereiken dat eeuwig duurt.

Amen

De schuld van de wezens

BD.8880

8 november 1964

Het afwijzen van de Liefdekracht was de “zonde”

Wanneer u van boven wordt aangesproken, is dit een teken van Mijn nooit eindigende Liefde, die zich ontfermt over de mensen en hen te hulp wil komen. En deze Liefde gaat alsmaar naar u uit, want u maakt ook deel van Mij uit, ofschoon u in vrije wil Mijn tegenstander in de diepte bent gevolgd. Maar uw oerwezen is liefde en Ik rust niet eerder tot u zich weer geheel heeft veranderd tot uw oerwezen.

En wordt u nu van boven aangesproken, dan zult u ook aan Mijn aanspraak herkennen, dat er alleen een goede Kracht aan het werk kan zijn. Want steeds doe Ik Mijn best u tot liefde op te voeden en u te wijzen op Jezus Christus en Zijn verlossingswerk, omdat u dan de juiste weg gaat, die een verandering nog op deze aarde tot gevolg heeft. U zult dus niet mogen twijfelen aan de herkomst van datgene wat u van boven toekomt. De inhoud ervan kan niet anders dan goed zijn en dus moet het vrij zijn van dwaling. Want de eeuwige Waarheid Zelf onderricht

u en op haar zult u volledig kunnen vertrouwen, dat ze u geen verkeerde leerstellingen zal aanbieden.

Maar in de eindtijd is deze verzekering hard nodig, want zelfs Mijn lichtdragers wil men helemaal aan het twijfelen brengen over de waarachtigheid van hun boodschappen. Maar het moet voor u voldoende zijn te weten dat Ik Zelf Mijn lichtdragers bescherm tegen dwaling. Want wie anders kan u de garantie geven voor de zuivere waarheid dan alleen Ik Zelf, die van ieder de wil en het verlangen naar de waarheid ken? En steeds weer zeg Ik u dat het werkzaam zijn van de tegenstander geheel in het bijzonder u geldt, die het licht wilt verbreiden. Hij wil dit verhinderen en daarom grijpt hij naar alle middelen om twijfel te zaaien in de harten van de mensen over de waarachtigheid van deze ontvangsten.

Maar ook Mijn inwerken zal steeds duidelijker zichtbaar worden. Ik zal steeds duidelijker de dwaling belichten waarin hij u al heeft gedrongen. Want zijn doel is u verre te houden van de waarheid, maar het zal hem niet lukken bij diegenen die ernstig de waarheid begeren. En dus moet ieder serieus bij zichzelf nagaan of hij naar de zuivere waarheid verlangt. Dan kan hij niet meer om de tuin worden geleid, dan zal hij deze zelf inzien en zich bevrijden van dwaling.

Het moment van het scheppen was zowel voor Mij als voor Mijn lichtdrager een daad van onvergelykbare gelukzaligheid. Want de voortbrengselen van zijn wil en Mijn Liefdekracht waren zo buitengewoon heerlijk gevormd, dat ze ons beiden onuitsprekelijk gelukkig maakten en de liefde van de lichtdrager voor Mij steeds helderder ontvlamde. Want in hen was dezelfde kracht om te scheppen voorhanden. Ze konden ervan genieten en eveneens werkzaam zijn in het scheppen van geestelijke scheppingen, waardoor ze hun gelukzaligheid tot in het oneindige konden vergroten.

Wanneer Ik er dus van uitga dat het deze geschapen wezens aan niets ontbrak, dat ze allen als Mijn evenbeelden buiten Mij werden geplaatst en dat ze zolang scheppend en vormend bezig konden zijn als ze door het licht van Mijn Liefde werden doorstraald, dan moet het u ook duidelijk zijn dat hun activiteit schade leed toen ze deze toevoer van kracht afweerden. Ze verloren daardoor hun licht, hun inzicht, zodat hun denken in de war raakte en ze dus niet meer in staat waren te scheppen. Ze verhardden, maar waren toch door Mij eens uitgestraalde kracht, die Ik daarom omvormde tot scheppingen van de meest verschillende soort.

Dit gebeuren is u al zo vaak beschreven en u zult dit als de zuiverste waarheid kunnen aannemen. U zult zonder bezwaar kunnen aannemen, dat alleen het afwijzen van Mijn Liefdekracht de zonde was tegen Mij, daar het helderste licht in hen werd ontstoken, waarin ze zich geheel en al van de draagwijdte van hun opstand bewust waren. Daarom zal Ik ook elke voorstelling als onjuist belichten,

dat Ik zowel de lichtdrager alsook de gevallen wezens heb voorbeschikt of aangezet tot deze afval.

De wezens waren allen in Mijn wil werkzaam tot aan de tijd dat ze de stroom van Mijn Liefdekracht afweerden. Maar toen vond ook de verharding van de geestelijke substantie plaats. En Mijn kracht, die Ik eens als wezens heb uitgestraald, moest nu op een andere manier werkzaam worden. Dat gebeurde door het uiteen doen vallen van de substantie in kleine en hele kleine partikeltjes en hieruit ontstond dus de schepping. Toen pas moest het wezenlijke strijden tegen allerlei weerstanden, want het moest deze overwinnen om zich weer positief te ontwikkelen.

De werkzaamheid van de wezens die niet waren gevallen bestond uit het gebruiken van de kracht die uit Mij naar hen toestroomde. Maar deze wezens bevonden zich in een staat van het helderste licht, dus inzicht, wat daarom niet anders dan in Mijn wil door de wezens werd gebruikt. Zolang het wezen Mij dus trouw bleef, werkte en schiep het in Mijn wil. Toen het zich van Mij afwendde, verloor het de kracht om te scheppen en te vormen. Het verhardde en bleef werkeloos, wat toen het ontstaan van de scheppingen tot gevolg had.

Ik was wel sinds eeuwigheid op de hoogte van de afval van Lucifer en de wezens, en Ik hinderde hem niet vanwege zijn vrije wil. Maar toch was Ik er niet bij betrokken, omdat Ik de lichtdrager - Lucifer - dezelfde macht had verleend, die Ik hem ook niet beknotte. Hij kon dus uit zichzelf alles doen en laten. En zo was het hem ook mogelijk, ook de wezens aan te zetten zich tegen Mij te keren, om als het ware een tweede wereld te scheppen, een wereld vol weerstand tegen Mij. Maar dit alles was alleen maar mogelijk, doordat hij - en naderhand ook zijn aanhang - zich voor de krachtstroom van Mijn Liefde afsloot.

En zo is het afwijzen van Mijn Liefdekracht de eigenlijke zonde, want hij was tegen Mij Zelf gericht. Want de wezens hadden het volste inzicht dat ze eens hun oorsprong hadden in Mij. Dat het denkvermogen van de wezens zich uitte in een wil die volledig tegenovergesteld aan Mij was, dat deze iets voortbracht dat volledig tegengesteld was aan God, had niet in Mij zijn oorsprong. Maar het afwijzen van Mijn Liefdekracht had deze verkeerd gerichte wil als gevolg, omdat het verduistering van geest, geestelijke blindheid betekende.

Nu werd Lucifer Mijn tegenpool, die alle slechte gedachten, waarvan hij zelf de veroorzaker was, op de wezens kon overdragen. Want vanaf het moment dat ze Mij bewust de liefde opzegden, had hij volledig macht over deze wezens. En hij behield die tot Ik de schepping liet ontstaan om hen aan zijn macht te ontrukken en het proces van de terugkeer op gang te brengen.

Maar nu moesten deze wezens een weg van kwellingen gaan, zolang, tot ze dan als mens in het stadium van het ik-bewustzijn en de vrije wil, al hun verkeerde gedachten afwerpen, hun wil weer geheel veranderen en zich volledig kunnen vergoddelijken. Dus moeten ze het satanische afleggen en in vrije wil naar het goddelijke streven.

Alleen dat al bewijst dat het kwade niet uit Mij kan zijn voortgekomen. Anders kon Ik niet goddelijk worden genoemd, waaronder alleen het goede is te verstaan. Er kan dus niet licht en duisternis, niet liefde en haat tegelijk zijn. Kortom, al die tegenstellingen heb Ik niet in Mij. De vrije wil kon wel besluiten voor Mij of Mijn tegenstander. Deze was echter al slecht, toen hij Mijn tegenstander werd. Hij had dan ook alles voortgebracht wat tegen Mij gericht was. Hij was een macht als Ik Zelf, alleen had hij een oorsprong, een begin.

Dit is de ergste misleiding die Mijn tegenstander toepaste: u te laten geloven, in Mij ook de herkomst van al het slechte te zien. En daarom maak Ik u er steeds weer op attent, dat dit de eigenlijke zonde is geweest: het afwijzen van Mijn Liefdekracht, omdat daardoor de toestand van verwarring over de wezens is gekomen. De toestand, waarin ze elk werkzaam zijn naar Mijn wil weigerden en daarom als uiteengevallen gekluisterd werden in scheppingen van allerlei aard. Want het is wet van eeuwigheid, dat door Mij uitgestraalde kracht werkzaam moet worden, dat er in vrije wil weer om deze kracht moet worden gevraagd, om de ommekeer terug tot een volmaakt wezen mogelijk te maken.

Dat deze gedachten, die in het gevallene zijn gelegd, in Lucifer hun oorsprong hebben en daarom hiertegen moet worden gestreden in de tijd van de belichaming als mens, is door Mijn Liefde een proces geworden, dat uit “schepselen” van God, ware “kinderen” moet opleveren. En zo werkt Lucifer ongewild aan dit proces van terugvoering. Ik voorzag dit wel sinds eeuwigheid, maar Ik Zelf heb hem nooit tot Mijn tegenstander bestemd, want ook hij was een vrij wezen dat in alle volmaaktheid uit Mij is voortgekomen.

Amen

BD.5967

28 en 29 mei 1954

Erfzonde

Er moeten in u steeds weer vragen bovenkomen die u zou willen hebben beantwoord, dan kan Ik u opheldering verschaffen, zodra u zich met Mij in

verbinding stelt, zodra u na innig te bidden hoort wat Ik tegen u zeg, doordat u nu de gedachten die in u opkomen als Mijn antwoord beschouwt, wanneer u niet rechtstreeks door Mij wordt aangesproken door de stem van de Geest. Uw verlangen en uw roepen naar Mij verzekert u ook van het juiste denken, maar zonder Mij zult u de waarheid niet hebben. Zonder Mij is uw streven naar opheldering tevergeefs, omdat zonder Mij alleen onjuiste gedachten u vervullen, die de krachten van beneden u kunnen overbrengen, juist omdat u Mij uitschakelt, Die de Gever van de waarheid ben.

En zo moet het volgende u worden gezegd: Er kan u alleen opheldering door middel van beelden worden toegestuurd, zolang u niet volmaakt bent. Nooit zou u de eindeloze diepten van de goddelijke Wijsheid kunnen begrijpen, nooit zou u de beweegreden kunnen begrijpen voor Mijn besturen en werkzaam zijn, omdat uw onvolmaaktheid ook gebrekkige kracht om te weten betekent en u dus op grond van uw verstand geen opheldering zou kunnen vinden, die echter bliksemsnel kan worden toegestuurd zodra in het geestelijke rijk het licht van Mijn Liefde u doorstroomt.

Op aarde zult u aanschouwelijk opheldering moeten verkrijgen, er kunnen u alleen gebeurtenissen die zich in Mijn schepping afspeelden beschreven worden die passen bij uw bevattingsvermogen en dus kunnen u ook de geestelijke processen in de harten van de eerste mensen alleen door aardse gebeurtenissen begrijpelijk worden gemaakt, die op zichzelf toch slechts een zwakke vergelijking zijn, juist omdat u zelf nog zwak van geest bent.

U, mensen bent gebonden door natuurwetten, want de volledige vrijheid die u door uw vroegere afval verspeeld hebt, zal u zich pas weer moeten verwerven door uw leven op aarde. Ik legde daarom de eerste mensen een beperking van hun wil op, omdat Ik wilde dat ze eerst moesten inzien dat ze aan een Macht onderdanig waren en zij zich aan deze Macht dus vrijwillig zouden moeten onderwerpen om nu hun uiteindelijke vrijheid ten geschenke te krijgen.

Eens wilden zij Mij niet erkennen en dit was de eerste zonde, de opstand tegen Mij uit Wie ze waren voortgekomen. Alleen het erkennen in vrije wil kon deze eerste zonde weer opheffen. En deze erkenning van Mij Zelf wilde Ik bereiken toen Ik de gehele schepping liet ontstaan. Dus daarom waren de eerste mensen zo begiftigd dat ze Mij wel konden herkennen maar er niet toe waren gedwongen. En daarom moest dus de vrije wil beslissen, die weer op de proef gesteld moest worden in een "verzoeking".

Het oog van de mensen moest op iets gericht zijn dat ze begeerden en een verbod en een verleiding tegelijkertijd moest hen tot de beslissing van hun wil brengen. Begrijpelijkerwijs echter moest de verleiding met een belofte verbonden zijn

waarvoor ze dan niet moesten bezwijken. Het verbod en de verleiding kwamen van twee kanten, omdat het ging om de terugkeer van het gevallen naar Mij en om het blijven bij Mijn tegenstander, om het bereiken van het doel van het door Mij geschapene of om de hernieuwde terugval in de diepte. En bijgevolg moest ook in de mens de begeerte zijn gelegd en hem ook de mogelijkheid worden geboden, deze begeerte te stillen, of haar echter te overwinnen ter wille van een veel hoger doel: de eeuwige gelukzaligheid bij Mij die elke aardse vervulling van de begeerte meer dan duizendvoudig overtreft.

Daar het terugwinnen van de afvallig geworden geestelijke wezens een strijd was tussen Mij en Mijn tegenstander, moest ook deze de mogelijkheid hebben op de wil van die wezens in te werken, alleen dat hij schijngoederen en schijngeluk voorspiegelde, opdat de mensen het ware geluk, een zalig leven in de eeuwigheid, voor zich zouden verspelen. Ik was op de hoogte van deze verleiding en gaf daarom de eerste mensen een gebod met gelijktijdig een waarschuwing voor de eeuwige dood.

En deze waarschuwing zou voldoende hebben moeten zijn elke begeerte in de mens te verstikken om het leven niet te verliezen. En Mijn tegenstander overtuigde hen van het tegendeel van Mijn waarschuwing en beloofde hun het leven. Maar zij zagen Mij als hoogste Macht en volgden toch de leugen en daardoor brachten ze de dood in de wereld.

Maar wat was het dat hun begeerte zo machtig liet worden dat ze aan deze begeerte ten prooi vielen? Ze leefden een zalig leven in het paradijs, ze waren heer over alle geschapen dingen, alles was aan hun wil onderworpen en ze voelden zich gelukkig in het volle bezit van kracht en macht. Innige liefde verbond ook de eerst geschapen mensen en al ingevolge deze liefde zouden ze zichzelf hebben kunnen verlossen uit de boeien van Mijn tegenstander. En zolang deze liefde op Mij en op de partner was gericht, bestond er ook geen gevaar te falen in de wilsproef.

Maar Mijn tegenstander wist deze liefde verkeerd te sturen, hij veranderde ze in eigenliefde doordat hij hun valse beloften deed en dus nu de begeerte in hen opwekte zichzelf genot te verschaffen. Hun liefde werd een liefde die wilde hebben, een egoïstische en lage liefde en daarmee voegden zij zich weer in de macht van hem van wie ze zich moesten bevrijden en het ook konden als ze Mijn geboden boven hun verlangen hadden gesteld.

Begrijp het, u mensen, de tijd was nog niet gekomen dat Ik het eerste mensenpaar wilde zegenen, daarom werden ze zondig, want niets is zondig wat zich aan Mijn scheppingsplan aanpast, niets kan zonde zijn wat in wettelijke ordening geschiedt en nooit kan de gebeurtenis van de verwekking tegen de door God gewilde

ordening zijn. Maar de bevrediging van de zinnen, zonder de wil leven voort te brengen, is geen daad van liefde die goddelijk is, integendeel een door Mijn tegenstander ontstoken eigenliefde die de mens naar beneden trekt en helemaal in zijn macht drijft.

Aan deze verkeerde liefde waren de eerste mensen ten offer gevallen en deze verkeerde liefde was de zonde die weer deed denken aan de oerzonde van zelfverheffing, die zich niet wilde wegschenken, veeleer alles bezitten en die erfgoed was van hem (Lucifer) die haar had veroorzaakt, maar die met de goddelijke Liefde niets gemeen heeft.

De goddelijke Liefde rust als Vonk in uw harten en kan ontvlammen tot hoogste gloed. Maar het doel van Mijn tegenstander was en is deze liefde te verdraaien en het is hem gelukt. Het zuivere, goddelijke werd verontreinigd en veranderd in eigenliefde, die het begrip "liefde" niet meer verdient en slechts begeerte, zelfzucht en eigenliefde kan worden genoemd en die ook tot alles in staat is, wat Mijn tegenstander van u verlangt. En zo werd ook voor Mijn tegenstander de daad van de voortplanting tot een middel dat ontelbare zielen tot hem bracht, wat nooit mogelijk zou zijn geweest, wanneer ze onder Mijn zegening zou hebben plaatsgevonden, waar de goddelijke liefde van het schenken en gelukkig maken haar bekroning moest krijgen in het ontstaan van een nieuw leven.

De zondeval bestond dus in het prijsgeven van de zuivere goddelijke liefde, ter wille van een onzuivere zelfzuchtige liefde. De Vonk van God in de mens werd door satanische inwerking uitgedoofd en daarvoor in de plaats een vuur ontstoken waaraan al het edele en zuivere ten offer viel. De zinnen werden geprikkeld en tot hoogste begeerte opgezweept, wat nooit strookte met Mijn scheppingsdaad, (het scheppen van een nieuwe mens) maar vanwege de wilsvrijheid van Mijn tegenstander en ook van Mijn schepselen niet verhinderd werd, daar het steeds nog in de wil van ieder mens afzonderlijk ligt deze verzoeking door satan te weerstaan.

De zondeval was dus niet de voortplantingsdaad, maar de door satan aangezette en in vrije wil ontstoken verkeerde en zondige liefde. Een in goddelijke zin gelukkigmakende scheppingsdaad werd omlaaggehaald tot een spel van onzuivere geesten. Mijn tegenstander werd toegang verleend bij een daad waar Ik Zelf met Mijn Zegen bij de mensen wilde zijn, om de zuivere goddelijke liefde in hen te versterken, dat deze ook in de nu verwekte wezens zou overvloeien en er zo dus een menselijk geslacht zou zijn ontstaan, dat in 't steeds helderder licht van de liefde de weg naar Mij zou hebben teruggevonden zonder lijden en kwelling, dat in korte tijd zichzelf zou hebben bevrijd door de liefde, omdat het Mij Zelf moest herkennen waar de liefde straalde.

De eerste mensen zouden deze wilsproef hebben kunnen doorstaan, doch daar Ik met Mijn tegenstander worstelde om de zielen van de mensen, kon Ik hem niet verhinderen middelen aan te wenden om zich te verzekeren van de overwinning. Want het ging om de terugkeer van Mijn schepselen in volledig vrije wil, die echter faalde en het hele menselijk geslacht een lot opleverde waarvan het zelf niet meer vrij werd, tot een Mens (Jezus) in zuivere goddelijke Liefde het werk volbracht dat de gehele mensheid van schuld bevrijdde en voor haar weer de weg naar boven vrij maakte. Want de liefde behaalt de overwinning en de liefde zal nooit eerder rusten tot ook het laatste van Mij afvallig geworden wezen de weg heeft teruggevonden naar Mij.

Amen

BD.9005

30 juni 1965

Hoe is de zondeval van de eerste mensen te begrijpen ?

Iedere geestelijke vraag die u Mij stelt beantwoord Ik, maar u moet vooral nog dit ene weten, dat het niet Mijn wil is geweest om u een zo bijzonder zwaar aardse leven te laten doorstaan. De tijd die u in gebonden wil, dat wil zeggen: onder de wet van het "moeten" heeft doorgebracht zou waarlijk voor Mij voldoende geweest zijn, want die tijd was zo ontzettend lang, dat zij inderdaad voldoende geweest was dat u zich weer met Mij had kunnen verenigen. Maar Ik moest van u echter wel de laatste beproeving van uw wil verlangen, die u nu als ik-bewuste wezens, als mens, zou moeten afleggen.

U behoefde uzelf slechts vrijwillig weer aan Mij te geven, dan had u daardoor de grote zonde van uw vroegere afval van Mij opgeheven. U moest uw liefde tot Mij bewijzen omdat u zich eens verweerde tegen Mijn liefdestraling. Daarom waren de eerste mensen goed geschapen en zij waren Mij in liefde toegewijd, want Ik had hen in alles voorzien. Ik gaf hun de aarde ten geschenke, Ik maakte alles dienstbaar aan hen en zij zagen Mij als hun God en Schepper. Zij waren omgeven door heerlijke werken van Mijn scheppingsmacht. Zij konden zich daarover verheugen en alles was alleen maar daarop gericht dat zij Mij konden loven en dank zingen, en dat zij Mij vurig konden liefhebben.

En zij hadden ook geen slechte gedachten vanuit zichzelf. Maar de vrije wil moest Ik de eerste mensen evengoed schenken zoals Ik gedaan had toen zij als oergeesten van Mij waren uitgegaan - zij waren dus zonder vrije wil niet denkbaar. En omdat zij zich eertijds afgewend hadden van Mij en vrijwillig Mijn

tegenstander in de diepte volgden, had deze evenzo het zelfde recht op de eerste mensen in te werken, omdat weer de wil beslissen moest of deze Mij of hem wilde volgen.

En deze wilsproef waaraan zij gemakkelijk hadden kunnen voldoen hebben zij niet doorstaan. Daardoor werden weer alle boze neigingen gewekt die zij reeds in de tijd voor de belichaming als mens overwonnen hadden. Deze stamouders droegen nu hun aard op de erna komende geslachten over, en steeds moeilijker werd het voor dezen zich van de ketenen van de tegenstander te ontdoen. Hadden de eerste mensen echter die wilsproef doorstaan, wat niet te zwaar voor hen geweest was, dan was de eindeloos lange weg van voorheen voor Mij voldoende geweest, en zij die na hen kwamen hadden Mij evenzo vrijwillig weer hun liefde geschonken. Zij zouden dan alleen maar over de aarde gegaan zijn om van haar scheppingen te genieten en zij zouden op alle scheppingen alleen maar een goede invloed uitgeoefend hebben, zodat ook die zich als mens vlugger konden belichamen. En dat leven op aarde zou dan slechts een voorstadium geweest zijn tot het eeuwige leven. De macht van de tegenstander zou dan gebroken zijn geweest omdat de eerste mensen zich geheel bewust aan Mij hadden overgegeven en de tegenstander volledig uitgeschakeld, die nu zijn macht niet meer had kunnen aanwenden en dan zichzelf ook spoedig aan Mijn liefde had overgegeven.

Er werd dus alleen van de eerste mensen verlangd dat zij zich weer vrijwillig door Mijn licht zouden laten bestralen, en de oerzonde zou dan opgeheven worden, want alleen liefde kon deze zonde verzoenen. Doch nu werd deze zonde herhaald, en wat voorheen alleen op de in de schepping gekluisterde geestelijke wereld betrekking had, dat trof nu de gehele mensheid.

Wat de eerste mensen gemakkelijk hadden kunnen bereiken als zij hun wil juist gericht hadden werd nu eindeloos zwaar, omdat alle satanische eigenschappen zich in de mens vastzetten, en om daartegen te strijden was grote kracht vereist die de wil van de mens niet meer opracht. Bijgevolg werd nu het verlossingswerk van Jezus Christus noodzakelijk. Van die Lichtgeest, die zich vrijwillig daarvoor had aangeboden toen Hij inzag dat de eerste mensen faalden. Die Zich Mij aanbood uit liefde te lijden en te sterven aan het kruis, om deze dubbele zonde te verzoenen.

Vanaf het allereerste begin wist Ik al dat deze tweede zondeval plaats zou kunnen vinden maar Ik wilde niet dat de mensen zo'n pijnlijke weg moesten gaan. Ik kon echter de wil van de mensen niet onvrij maken. En daar Ik weet dat Ik eenmaal alle wezens terug zal winnen omdat voor Mij duizend jaren zijn als één dag - daar het gaat om het eeuwige leven in zaligheid - wat u ook eenmaal in zult zien, behoeft u ook geen bedenkingen te hebben. En als u eenmaal vrij zult zijn van deze kwellingen, bent u dan ook hoogst volmaakt geworden en u zult dan ook

genieten kunnen van al die heerlijkheden die tegen al het leed van de tijd ervoor opwegen en niet met aardse begrippen gemeten kunnen worden.

Altijd moet u weten dat niet Ik dat ontzaglijk leed, dat de mensen sinds de zondeval van de eerste mensen zichzelf hebben aangedaan, veroorzaakt heb. Dat Ik waarlijk de eerste mensen iedere mogelijkheid verschafte om hun de vrije wilsbeslissing gemakkelijk te maken. Dat Ik hun alleen een licht gebod gaf dat zij konden vervullen, als in hen de liefde zo sterk was geweest dat alleen deze hen ertoe bracht zich geheel aan Mij over te geven. Dat dan echter deze innige liefde alle erna komende mensen gegrepen had, en dezen daardoor ook Mijn tegenstander konden weerstaan in alle verzoeken.

De tweede val heeft echter plaatsgevonden, en deze heeft alle erna komende mensen opnieuw belast - tot de Goddelijke Verlosser Jezus Christus op aarde neerdaalde om met Mijn tegenstander een openlijke strijd te leveren. Want deze misbruikte zijn macht doordat hij de mensen tot steeds grotere liefdeloosheid aanzette en hun wil steeds meer verzwakte, zodat zij zonder het werk van verlossing niet meer vrij konden komen, maar steeds dieper in de duisternis wegzonken.

En aan deze activiteiten heb Ik Zelf een grens gesteld. Ik zond Mijn "Zoon" naar de aarde om die mensen te redden die gered wilden worden. Want weer moet de vrije wil ertoe bereid zijn de genaden van het verlossingswerk aan te nemen, omdat ook het reddingswerk niet tegen de wil in van de mens volbracht kan worden. Oorspronkelijk zou de gang door de scheppingen van de aarde voldoende geweest zijn om de wilsproef als mens nu te kunnen afleggen, want iedere ziel was door de kwellingen in de "je moet" toestand reeds zo ver uitgerijpt dat zij gemakkelijk de verzoeken kon weerstaan. Maar de val van de eerste mensen gaf de tegenstander weer macht over alle zielen, en die heeft hij ook uitgebuit op 'n verschrikkelijke manier.

Daarom was als eerste mens juist een oergeest gekozen die alle bekwaamheden bezat om de tegenstander te kunnen weerstaan, maar hij kon niet gedwongen worden tot zijn beslissing. Hij moest volkomen vrij blijven in zijn denken en handelen. En nu zorgde Mijn tegenstander er voor deze vrije wil naar hem toe te wenden, met dus de nieuwe val als gevolg, waardoor de zonde van de afval van Mij van de geesten herhaald werd. Maar dit recht kon Mijn tegenstander niet geweigerd worden omdat de val van weleer in vrije wil gebeurde, en zij hem in de diepte gevolgd zijn.

U kunt dus niet zeggen dat Ik die tweede val gewild heb om u nu weer in een toestand van de grootste kwellingen te verplaatsen, maar Ik kon die val niet verhinderen omdat hij ook weer vanuit de vrije wil gebeurde, en deze vrije wil

zich ook eenmaal weer naar Mij toe zal keren, en u dus zeker eens een uitweg uit deze ellendige toestand vindt omdat Mijn liefde u verlost heeft. Want deze liefde heeft Zich in Jezus Christus belichaamd om de tegenstander te bestrijden, en hem alle zielen te ontrukken die weer tot Mij terug willen keren in hun Vaderhuis - in hun ware Vaderland dat zij eens vrijwillig verlieten. Mijn liefde behoort u toe als voorheen, en alle leed zal ophouden zo gauw u vrij wilt zijn van hem die u nog geketend houdt. Zo gauw uw weer naar Mij verlangt en Mij zo het recht geeft dat Ik u weer in bezit neem, opdat Ik u eeuwig niet meer hoef op te geven.

Amen

BD.8670

11 november 1963

De oerschuld kon niet door het wezen zelf teniet worden gedaan

Door eindeloos lange tijden heen moest u kwellingen uitstaan waarvoor u elk begrip ontbreekt. En toch waren deze kwellingen niet voldoende om de grote oerzonde uit te wissen, die u door de afval van Mij - door onbewuste weerspanning tegen Mij - had begaan. Deze zonde was niet door uzelf uit te wissen, ook niet wanneer er eeuwigheden voorbij zouden gaan, omdat u hem beging - zoals u dat al vaak werd gezegd - in een staat van het helderste inzicht. U kon dus zowel Mij Zelf onderkennen als God en Schepper - ook wanneer Ik voor u niet zichtbaar was - evenals u er zich van bewust was dat u zelf uit Mij was voortgekomen; dat u dus hetzelfde was als uw Schepper van eeuwigheid en dat de Liefde u in het leven had geroepen.

U zondigde dus tegen de Liefde. U wees de Liefde af, die toch uw oerelement was. Al het goddelijke raakte u kwijt en u wendde zich bewust van Mij af. Zou u op één of andere manier gebrekkig gevormd zijn geweest, dan zou uw zonde niet zo onmetelijk groot zijn geweest. Maar juist uw volmaaktheid, die u als goddelijke schepselen eigen was, liet u ook inzien wat u deed. En toch beging u deze zonde. En het gevolg ervan was de val in de diepte. Het gevolg was het verharden van de geestelijke substantie, omdat de doorstraling van Mijn Liefde ontbrak en deze substantie nu totaal niet in staat was enig werk te verrichten, dus aan de dood verviel.

U wist wat u deed en schrok er toch niet voor terug tegen Mij - tegen de eeuwige Liefde - in opstand te komen. En deze schuld was onmetelijk groot en hiervoor kon nooit door het zondig geworden wezen zelf boete worden gedaan. Integendeel, hij was aanleiding tot een volledig afkeren van Mij, tot een

scheiding die niet meer kon worden opgeheven van de kant van hen die schuldig waren geworden. Alleen de omstandigheid, dat dit van Mij afgevallen geestelijke eens door Mij uitstraalde kracht was, dus een deel van Mij, gaf Mij aanleiding een weg te vinden en te banen die Mij Mijn schepselen weer terugbracht. Dit was in de eerste plaats de weg door de schepping, dus het langzaam opwekken van het dode en krachteloze, zichzelf niet bewuste wezenlijke tot leven.

Maar deze weg volstond niet. Want al zijn de kwellingen voor u mensen ook onvoorstelbaar, toch waren ze geen gepaste genoegdoening voor de grote schuld. Maar Ik wilde niets opgeven van wat Mijn deel was. En daarom was er ook een daad van boetedoening noodzakelijk die opwoog tegen de overgrote zondesschuld.

Eertijds waren de wezens zielsgelukkig en gaven ze hun gelukzaligheid weg. Zo moest dus, om deze grote schuld teniet te doen, een wezen vrijwillig de schuld op zich nemen, dus wederom zijn gelukzaligheid opgeven, echter niet uit trots de Liefde afwijzen, maar uit liefde voor het gevallene de gelukzaligheid offeren. Het moest vrijwillig een smartelijk lot op zich nemen, alleen met de bedoeling daardoor zijn gevallen broeders te helpen gelukzalig te worden.

Het moest vrijwillig afstand doen van licht en kracht, zoals ook die wezens dit hadden gedaan. Maar niet als gevolg van liefdeloosheid, maar als gevolg en uitwerking van een overgrote Liefde. Dit wezen moest kwellingen en pijnen - die bovenmenselijk waren - op zich nemen als mens. Hij moest bij zich een daad laten voltrekken, die de eertijds gevallen wezens door aansporing van Mijn tegenstander bij deze mens ten uitvoer brachten. En zijn grote Liefde vroeg ook voor deze beulen vergeving van hun schuld.

En die Mens was Jezus, een Wezen van het licht, dat Mij in alle liefde was toegedaan, dat Mij op aarde tot omhulling werd, in wie Ik Zelf verblijf kon nemen en die Ik kon vervullen met Mijn Liefdekracht, zodat Ik Zelf Mij dus in de Mens Jezus belichaamde en in Hem het verlossingswerk volbracht. Want die schuld teniet doen kon alleen de Liefde Zelf, die alleen gebruik maakte van een menselijke gedaante, aan welke een hoogste Geest uit de hemelen het leven gaf om als Mens de kwellingen op zich te nemen die Ik Zelf als God niet kon ondergaan.

Hij en Ik verenigden ons dus volledig, omdat Ik als de Liefde van eeuwigheid in Hem verblijf nam en Zijn menselijk lichaam nu zichzelf ten offer bracht voor de zonden van de gehele mensheid.

Hoe het u ook wordt uitgelegd, u zult deze menswording van Mij in Jezus nooit geheel en al kunnen begrijpen, zolang u zelf nog als mens over de aarde gaat. Maar dat ene zult u moeten weten en begrijpen, dat u eeuwig van Mij gescheiden

blijft wanneer u het verlossingswerk van Jezus niet aanvaardt, wanneer u Mij Zelf niet in Jezus erkent als uw God en Vader, die in een menselijke gedaante onuitsprekelijk leed heeft gedragen, omdat Hij de oerschuld teniet wilde doen en de gevallen wezens de terugkeer naar de Vader mogelijk wilde maken.

Waarom deze schuld van de afval van Mij zo groot was, dat het onmogelijk is zichzelf van de schuld en zonde te bevrijden, zult u pas inzien, wanneer u eenmaal in de staat van volmaaktheid ook Mijn onmetelijke Liefde inziet, tegen welke het in opstand te komen de grootste zonde is die een wezen ooit kan begaan. En alleen de Liefde Zelf kon deze schuld teniet doen. En de eeuwige Liefde Zelf heeft dit ook gedaan in de Mens Jezus, die daarom ook als God en Zoon en Verlosser van de wereld moet worden erkend, in wie God Zelf mens is geworden.

Amen

Het werk van de verlossing: **Verzoening van de schuld door Jezus Christus**

BD.6189

14 februari 1955

Het werk van verlossing - Losprijs - Vrije wil

Ik bracht de geknechte zielen hulp in hun nood, want ze voelden de slavernij en konden zich er niet alleen uit bevrijden. Ze waren gevangen genomen door een gebieder die sterk was en meedogenloos, bij wie elke liefde ontbrak en die daarom zijn slaven in harde boeien sloeg die ze zonder hulp niet konden losmaken.

Deze hulp nu bracht Ik de mensen, omdat Ik als eveneens Heer en Gebieder ook de macht had boeien los te maken. Maar eerst moest Ik hem overwinnen. Ik moest met hem de strijd aanbinden. Ik moest eerst het recht verwerven zijn eigendom te bevrijden. Want u mensen waren zijn eigendom, omdat u zichzelf aan hem had overgegeven door uw wil.

Uw nood was uw eigen schuld, maar Ik had medelijden met de mensheid, omdat Ik Mijn schepselen liefhad ondanks dat ze zich vrijwillig van Mij afkeerden. En dus dwong Ik Mijn tegenstander tot de strijd. En Ik overwon hem met het wapen van de Liefde. Ik bood hem een hoge losprijs.

Ik liet Me vrijwillig aan het kruis slaan. Ik gaf Mijn leven aan het kruis om hem te bewijzen dat Mij Liefde voor u mensen tot alles in staat was, om u redding te brengen. Ik liet zijn knechten en beulen ongehinderd hun afschuwelijke daden jegens Mij voltrekken.

Mijn Liefde voor u mensen was zo diep, dat Ik alle lijden en smart op Me nam om u daarvan te bevrijden. Mijn tegenstander en zijn aanhang mochten bij Mij dat verrichten, wat u door uw afval van Mij had verdiend en wat hij bij u voortdurend wilde uitoefenen, wanneer Ik u niet verlost uit zijn macht.

Ik betaalde dus voor u de zondesschuld. Ik gaf Me in zijn handen, zodat hij zich op Mij kon uitrazen, ofschoon Ik niet van hem was. En hij moest u daarvoor vrijlaten, omdat Ik voor u de boete deed. Ik nam de strijd tegen hem op, maar Ik voerde die alleen met het wapen van de Liefde. Ik brak echter zijn macht, die hij nu niet meer op u kon uitoefenen, omdat u vrij werd uit zijn macht door Mijn verlossingswerk.

Hij kan alleen nog daar onbepaald heersen, waar Ik en Mijn verlossingswerk niet worden erkend. Want dezen blijven vrijwillig in zijn macht en zijn daar nu ook zolang aan prijsgegeven, totdat ook zij naar Mij roepen opdat Ik hen help in hun nood.

Het losgeld heb Ik voor alle zielen betaald. Dus door Mijn tegenstander kan geen ziel in de diepte worden gehouden, die naar boven verlangt, die voornemens is zich door Mij te laten verlossen, die Mij als haar Heer erkent en daarom ook Mij wil toebehoren.

Maar Ik kan haar niet tegen haar wil bevrijden van Mijn tegenstander, want dan heeft hij recht op deze ziel, omdat ze inwendig voor hem kiest. De wil van de ziel is bepalend of Mijn verlossingswerk ook haar ten goede komt, of ze deel heeft aan de genaden van het verlossingswerk, die haar onmetelijk ter beschikking staan, maar haar niet tegen haar wil kunnen worden gegeven.

Ik daal wel af in de diepte en breng de zielen in de diepte redding, maar Ik dwing geen ziel Mij te volgen. Ik maak echter ook de zwaarste ketenen los, wanneer de ziel Mij daarom vraagt, wanneer ze bereid is Mij te volgen, wanneer ze de macht van Mijn tegenstander wil ontvluchten. Ik geef allen de vrijheid die ze begeren, want Ik ben aan het kruis gestorven voor alle mensen, omdat alle mensen Mijn schepselen zijn die Ik liefheb vanaf het allereerste begin.

Amen

BD.6513

30 maart 1956

Verzoening van de schuld door Jezus Christus

Het kwaad van de mensheid op Me te nemen was onzegbaar zwaar. Er was geen enkele slechte daad die niet zijn uitwerking op de mensen had, en u had onmetelijk moeten lijden zo u alle zonden die u belastten, zelf had willen goed maken. Alleen al de zonde van de allereerste opstand tegen God was zo groot dat u die nooit kon uitboeten, noch in uw gekluisterde toestand, noch in uw staat als mens. Daarom nam Ik al uw schuld op Me - de uitwerking van die kwade daad ving Ik op - alles laadde Ik op Mijn menselijk lichaam en dit verzoende nu uw schuld door een bovenmate smartelijk lijden en sterven aan het kruis.

Mijn Liefde bewoog Me u te helpen en al het geestelijke dat vol licht was, alle geschapen oerwezens die Mij trouw bleven, vervulde dezelfde Liefde voor u. De liefde echter laat niets verloren gaan, de liefde laat niets in duisternis, nood of kwelling. De Liefde Zelf bood Zich aan tot redding, tot delging van de grote schuld. In een Wezen vol van licht en liefde daalde de Liefde Zelf naar de aarde, immers, wat er op aarde zou gaan geschieden, moest in een menselijke vorm gebeuren. Ik Zelf moest Me in het vlees belichamen en nam daartoe Mijn verblijf in de mens Jezus, Die evenwel zo rein en zonder zonde was dat Ik Me in Hem kon manifesteren.

En deze mens Jezus reinigde u van uw schuld, deze mens Jezus nam de ontzaglijke zondelast van de mensheid op Zijn schouders en ging daarmee naar het kruis. En zo u steeds weer het onmenselijke leed geschilderd zou worden, u zou het nooit in zijn gehele diepte kunnen begrijpen, want de gebrekkigheid van uw wezen verhindert dat. Zijn pijnen waren onvergelijkelijk zwaar en Hij wist dit al lang van te voren, want Hij was vervuld van Mijn Geest door Welke Ik Zelf Mijn verblijf in Hem genomen had. En daarom was er ook niets voor Hem verborgen en wist Hij alles over Zijn zending en ook over Zijn kruisdood.

Zijn ziel sidderde en beefde omdat Hij mens was. Zijn door de liefde bereikte goddelijkheid gaf Hem wel kracht, maar ze verkleinde de maat van het lijden niet. Het was de kruisweg van een mens die voor zijn medemensen wilde lijden om hen te helpen, want deze Mens kende het onmetelijke lijden van hen die in de diepte door Mijn tegenstander werden vastgehouden. Jezus wist dat er een offer gebracht moest worden om de zielen van deze tegenstander vrij te kopen. Hij wist dat de grote zondes Schuld gedelgd moest worden om aan de Gerechtigheid van de Vader te voldoen, Die geen met schuld beladen kind in het Vaderhuis kon

opnemen. Hij wilde Mij mijn kinderen terugbrengen. Hij wilde de prijs betalen om de zielen vrij te kopen.

En omdat de schuld reusachtig groot was, moest ook het offer ongewoon groot zijn. Doordat de mens Jezus dit wist, nam Hij het overgrote leed op Zich, daarom verzette Hij Zich niet tegen dat wat geen mens buiten Hem zou hebben kunnen verdragen. Bewust ging Hij de weg naar het kruis en leed onzegbare pijnen, die tenslotte eindigden met de smartelijkste dood aan het kruis.

U, mensen de grootte van dit werk van barmhartigheid te doen beseffen is niet mogelijk, maar u moet u steeds weer voor ogen houden dat Hij helemaal zonder schuld was en voor u, die zonder Zijn werk van verlossing nooit meer uit de diepte naar de Vader had kunnen terugkeren, geleden heeft. Ik Zelf was in de mens Jezus, de liefde vervulde Hem zonder welke Hij nooit dit werk had kunnen volbrengen. Maar in de zwaarste uren van Zijn lijdensweg moest Ik Me stil in Hem schuilhouden omdat een mens moest lijden en sterven, want de Godheid in Hem kon niet lijden. Naar goddelijke Gerechtigheid kon de Godheid echter ook de schuld niet zonder verzoening te niet doen.

Dit allergrootste werk van barmhartigheid dat voor u, mensen nog onbegrijpelijk is, zult u eens in zijn gehele diepte kunnen bevatten. De mens Jezus bevond Zich door Zijn menszijn in uw sfeer en daarom leed Zijn ziel die uit den Hoge, die uit het rijk van het licht nedergedaald was, zo verschrikkelijk, want Zij aanschouwde de diepste duisternis en werd daardoor beklemd door de krachten der hel.

Daarom heeft de mens Jezus niet alleen lichamelijk geleden maar ook Zijn ziel moest de ergste kwelling verdragen die Zijn lijden nog eens duizendvoudig vergrootten. Maar Hij heeft u mensen verlossing gebracht van zonde en dood.

Amen

BD.8898

23 december 1964

God Zelf volbracht het verlossingswerk

Toen Mijn menselijk omhulsel de eeuwige Godheid moest omhullen, was de nood op aarde zo groot geworden dat alleen God Zelf de mensen hulp kon brengen, en dit zodanig, dat Hij de aarde als Mens betrad om strijd te leveren tegen hem die schuldig was aan de ellendige toestand waarin de mensen zich bevonden.

En die mens moest voldoen aan alle vereisten van het mens zijn in overeenstemming met de natuur. In hem moest een Ziel van boven zich belichamen, opdat de eeuwige Godheid in die Ziel verblijfplaats vond, zonder met haar volheid van Licht en Kracht deze mens te verteren. Want ze moest in een sfeer werkzaam zijn die met haar Oerwezen overeenstemde. Ze kon alleen in een vat verblijven dat zonder zonden was, maar dat anderzijds ook het vermogen had te kunnen lijden, omdat er een ontzaglijke zondesschuld moest worden afgelost om de mensheid te verlossen.

En zo volbracht God Zelf het werk van verlossing. Want Hij was de Liefde Zelf, die zich in Mij als menselijk omhulsel verborg, en zo ging Ik de zware kruisweg om Mijn gevallen broeders te helpen.

Er was alleen maar die ene oplossing: dat een engel, een niet gevallen wezen, zich aanbood om in een menselijk omhulsel de weg over de aarde te gaan. Dat deze engel een werk van de grootste Liefde zou volbrengen, dat hij de eeuwige Liefde de ruimte bood die door haar nu volledig vervuld werd, zodat de Liefde Zelf het offer bracht. Dat de Liefde Zelf de onmetelijke schuld op zich nam om tegenover de gerechtigheid Gods de boete te doen, die alleen God Zelf als de eeuwige Liefde kon volbrengen, omdat ze anders voor eeuwig niet was uit te wissen door de zondige mensheid zelf.

Ik heb dus als Mens een strijd gevoerd tegen hem die u gevangen hield. Ik heb deze strijd met het wapen van de Liefde gevoerd, waartegen Mijn tegenstander machteloos is. Ik onderrichtte de Liefde, leefde de mensen een leven in Liefde voor, bewees hun de macht van de Liefde en bekroonde dit werk met Mijn kruisdood, die Ik onschuldig heb ondergaan en onder vreselijke pijnen ben Ik gestorven aan het kruis.

Een dergelijk werk kon alleen de Liefde volbrengen, die dus in Mij was en Mij als mens de kracht gaf onmetelijk te lijden. Maar Ik leed voor Mijn gevallen broeders. Ik wilde het lichtrijk voor hen openen en Ik wilde ook diegenen, die al gestorven waren vóór Mijn kruisdood, verlossing brengen van hun schuld. Want voor hen allen was de poort gesloten, die Ik pas openmaakte door Mijn verlossingswerk.

Maar daar Mij als mens de Liefde volledig vervulde, daar Ik in zekere zin Zelf Liefde geworden ben, dus in Mij Zelf alleen de Liefde was, kon Ik zo ook van Mij Zelf zeggen dat God in Mij was, dat Ik Zelf de Godheid had opgenomen en dat bijgevolg ieder mens die Mij zag, de Vader moest zien. Want Ik en de Vader is Een geworden. Hij werd Mens en Ik werd God en zal dat blijven tot in alle eeuwigheid. Want God is de Liefde en deze vervulde het wezen van de Mens

Jezus helemaal. En daar Ik voor de mensen een zichtbare God wilde zijn, heb Ik de omhulling van de Mens Jezus daarvoor uitgekozen, die zich door Mij geheel liet doorstralen. En nu werd Ik in Hem een zichtbare God voor iedere ziel.

Want eertijds zijn de wezens van Mij afgevallen, omdat ze niet in staat waren Mij te zien. In Mijn oerkracht en Mijn oerlicht kon Ik nooit worden aanschouwd door de wezens die uit Mij waren voortgekomen. Maar Ik heb rekening gehouden met het verlangen van Mijn schepselen. Ik ben in Jezus voor u een zichtbare God geworden, die u nu kunt zien van aangezicht tot aangezicht.

Amen

De invloed van de tegenstander op de mensen

BD.6596

16 juli 1956

Geestelijk laag niveau gevolg van de niet gedelgde zondesschuld

De last van de zonde drukt de mensheid terneer. Niet dat de mensen deze last lichamenlijk ervaren, maar hun zielen kunnen zich niet verheffen, wat zich uit in minderwaardige gezindheid, in een goddeloze levenswandel, in ongeloof en een sterk verlangen naar de wereld, in volledig materieel denken en streven. Het geestelijk lage niveau op aarde is dus de uitwerking, het teken, van de nog niet vergolden schuld. Het is het gevolg van een leven zonder Jezus Christus, want de mensen hebben hun verlossing nog niet gevonden en hun zielen dragen de ontzettende last van hun zonde nog zelf en worden hierdoor terneergedrukt, zodat ze zelf niet overeind kunnen komen zonder hulp.

Dus heeft de tegenstander van God nog volledige macht over deze mensen. En deze uit zich, doordat hij hen aanzet tot een weerspanning handelen tegen God, doordat hij hun elk weten onthoudt en er steeds alleen op bedacht is ze buiten de goddelijke ordening te houden. Er zou niet zoveel ellende in de wereld kunnen zijn, wanneer de tegenstander niet zoveel onheil zou kunnen aanrichten. Maar de mensen staan hem zijn rampzalig werkzaam zijn toe. Ze zijn aan hem gebonden, want ze zijn nog verstrikt in de zonde die hen aan hem overleverde toen ze van God afvielen en diens tegenstander volgden. Ze laten zich niet bevrijden van deze grote zonde door die Ene, die de macht heeft ook hun ketenen los te maken, door Jezus Christus, die terwille van deze grote zondesschuld stierf aan het kruis, die ze heeft gedelgd voor allen die in Hem geloven en onder Zijn kruis plaatsnemen.

Maar de mensen geloven niet in Hem en zijn daarom niet verlost en dus in de macht van de vijand van hun ziel. En dit is de grote geestelijke nood waarin de mensheid zich bevindt, tot op de weinigen na die Jezus Christus hebben gevonden en ook door Hem verlossing kregen van zonde en dood.

De aarde moet het gevallen geestelijke dienen om rijp te worden. En op deze aarde kwam God Zelf in de mens Jezus ter wereld om de mensen te helpen zich te bevrijden van hun ketenen. En alle mensen zouden zich totaal kunnen verlossen, wanneer ze zich maar tot Hem zouden willen wenden - tot Jezus Christus - en Hem als hun Bevrijder zouden willen erkennen en Zijn hulp afsmeaken. Maar slechts weinigen geloven in Hem, in Zijn missie en in hun verlossing. Ze zitten nog zo diep in de zonde, dat hun heer het gemakkelijk kan verhinderen dat ze zich om hulp tot een ander wenden, omdat hij ervoor zorgt dat hun het weten over deze Helper wordt onthouden. Maar dit weten wordt door God in Zijn Liefde aan alle mensen gebracht en waarlijk allen zouden er gebruik van kunnen maken en een poging wagen uit de keten van de tegenstander los te komen.

Ze zouden eerst eens kunnen willen, bevrijd te worden van hun last die hen terneer drukt. Dan zou hun waarlijk al hulp worden verleend. In plaats daarvan wordt zijn invloed steeds groter, want ook het op de hoogte zijn van Jezus Christus, de goddelijke Verlosser, verwerpen de mensen als misleiding, zonder er zich eens nader mee bezig te houden. En ze kunnen niet onder dwang ertoe worden gebracht daarin te geloven. Maar ze kunnen ook niet zonder het geloof in Hem verlossing krijgen.

En zo is het geestelijk lage niveau te verklaren, dat God aanleiding geeft tot het beëindigen van het doen en laten van Zijn tegenstander. Want de diepst gezonken mensen zouden reddeloos verloren gaan, wanneer ze niet ontruikt werden aan de tegenstander en opnieuw in het ontwikkelingsproces werden opgenomen, dat hen uit de diepte weer omhoog voert, al is het ook pas na eindeloos lange tijd.

De genaden van het verlossingswerk van Jezus Christus bleven door de mensen van deze tijd onbenut. En daarom is ook hun verblijf op aarde niet lang meer. En er moet ook een einde worden gemaakt aan de handelwijze van de satan, die probeert te verhinderen dat de mensen de weg naar Jezus Christus vinden. Maar hij zal de zielen niet bij zich houden, ofschoon hij gelooft eeuwig hun heer te zijn. Want zodra er een zeker geestelijk laag niveau bij de mensheid is waar te nemen, ontfermt de Liefde Gods zich over hen, doordat Hij door Zijn wil en Zijn macht een nieuwe aarde zal doen ontstaan en hierin, in rechtmatige ordening, het geestelijke dat als mens faalde, weer zijn verblijf neemt.

En weer zal het de gang van de ontwikkeling moeten gaan, tot het weer voor de keuze wordt geplaatst, zich uit te spreken voor Jezus Christus en zich door Hem te laten verlossen. Want alleen Hij kan de zondeschuld teniet doen, die drukt op elk wezen. En alleen Hij kan het de vrijheid geven en het uit de verdrukking van de satan verlossen.

Amen

BD.8550

6 juli 1963

Waarheidsgetrouwe opheldering over Jezus en het verlossingswerk

U zult nog vaak discussie moeten voeren over dwaling, want steeds duidelijker zal het woeden van Mijn tegenstander aan het licht komen, die niet anders dan door dwaling en leugen de gedachten van de mensen in de war kan brengen en daarom ook niets zal nalaten wat hem daarbij helpt. Hij zal steeds weer de waarheid aanvallen en zo Mijn werkzaam zijn bij u willen ondermijnen, wat hem echter niet zal lukken, omdat Ik sterke steunpilaren heb op aarde die niet zo gemakkelijk onzeker worden, omdat ze door Mij Zelf worden ondersteund. En hun sterkte bestaat al daarin, dat ze in staat zijn elke dwaling in te zien en er daarom ook tegen zullen optreden.

Een wetende mens kan niet zo gemakkelijk worden misleid. En een wetende mens heeft nu de taak ook de medemensen informatie te geven, voor zover dit mogelijk is. En de tegenstander zal proberen de mensen in onwetendheid te laten over de waarde en de betekenis van het verlossingswerk van Jezus Christus. Want wat ze niet inzien als belangrijk daar streven ze ook niet naar.

En als het de tegenstander maar lukt, Jezus voor te stellen als een mens die de wet van het openbaar gezag heeft overtreden en daarom ter dood werd veroordeeld, dan zullen de mensen zich ook niet genoodzaakt zien de weg naar Hem, naar het kruis, te nemen. Want de kennis van Zijn verlossingswerk, van Zijn barmhartige Liefde, ontbreekt hun en dat is het streven van de tegenstander.

Om deze opvatting eerst eens aan de mensen te weerleggen, is er een zekere moed om te spreken nodig. Want maar zelden willen de mensen zich met zulke gesprekken inlaten, omdat ze een weerstand hebben tegen Jezus als gevolg van de vijandelijke invloed Jezus als oproerkraaier voor te stellen. Daarom wordt van Mijn kant uit steeds het verlossingswerk van Jezus Christus naar voren gebracht. Het treedt op de voorgrond, omdat heel andere onderlinge verbanden aan dit

werk van erbarmen ten grondslag lagen en deze zo mogelijk de medemensen moet worden uitgelegd om zijn belangrijke missie te begrijpen.

En dit is Mijn tegenwerping tegen bovengenoemde opvatting: dat Ik de zuivere waarheid naar de aarde stuur, daar de mensen anders allang in volledige onwetendheid waren over Jezus Christus en de betekenis van Zijn verlossingswerk. Dan wordt dit weten u waarheidsgetrouw aangeboden. Dan zult u het begrijpen en aannemen. Maar wordt u alleen het hierboven voorgestelde gegeven, dan zult u gemakkelijk geneigd zijn Hem als iemand met een bijrol te beschouwen, maar niet als diegene in wie Ik Zelf Mens ben geworden, in wie Ik als God Mij met Hem heb verenigd.

De Godheid van Jezus wordt van de kant van de tegenstander ontkend. Maar ze is het voornaamste probleem dat voor u moet worden opgelost, omdat u in Jezus Mij Zelf zult moeten herkennen en erkennen. En daarom zal Ik Me steeds weer openbaren aan een mens die deze openbaringen bewust toelaat, opdat steeds weer de juiste kennis over het verlossingswerk en de menswording van God aan de mensen wordt gebracht, die het weten bereidwillig aannemen, die bereid zijn Jezus na te volgen en die zich in Jezus tot Mij Zelf wenden en zich voor eeuwig met Mij willen verbinden.

Wie er kennis van heeft genomen wie Jezus is en wat Hem heeft bewogen Zijn gang over de aarde te gaan, gaat waarlijk niet tevergeefs zijn eigen levensweg over de aarde. Hij streeft geheel bewust het laatste doel na, de definitieve vereniging van zijn ziel met Mij, die Zelf Me op aarde heb belichaamd in Jezus. Daarom is dit weten van zo groot belang en de verbreiding ervan steeds een aanval op Mijn tegenstander, die er alles aan gelegen is de mensen daarover in onwetendheid te laten, of hun onjuiste uitleg over de Mens Jezus te geven.

Wanneer Jezus wordt voorgesteld als slechts een mens die het gezag van de staat, de wet had overtreden, dan leent deze voorstelling zich er goed voor Hem als onbelangrijk te negeren en dan mist het aardse leven zijn doel.

Maar ook een opheldering in overeenstemming met de waarheid draagt er weinig toe bij zich op aarde te vervolmaken, wanneer ze onverschillig, zonder levend geloof in ontvangst wordt genomen, wanneer een mens niet tracht uit de waarheid voordeel te trekken voor de ziel, wanneer de mensen er niet ernstig over nadenken wat het verlossingswerk van Jezus Christus betekent. En ook deze onverschilligheid, het vormgeloof, is een werk van Mijn tegenstander om te verhinderen dat de mensen Mij serieus zoeken, dat ze serieus de weg gaan naar het kruis om verlossing te verkrijgen van hun schuld, die de beweegreden was voor hun bestaan als mens.

En de tegenstander zal er alles aan doen om de verlossing door Jezus Christus te dwarsbomen, wanneer de wil van de mens niet ernstig zijn voltooiing nastreeft, zodat Ik hem de waarheid over Jezus en Zijn verlossingswerk door middel van gedachten kan overbrengen, waarvan hij dan ook gebruik zal maken voor zijn eigen zielenheil en dat van de medemens. Alleen de wil van de mens is doorslaggevend. En deze wil probeert de tegenstander aan zijn wil te onderwerpen en alleen Jezus kan hem daarbij hinderen.

Daarom echter moeten Hij en Zijn verlossingswerk worden onderkend en daarom moet de mens ook een waarheidsgetrouwe opheldering toekomen, die hem er dan toe zal brengen verder te streven en die hem ook zijn doel zal laten bereiken, omdat nu zijn wil steeds meer versterking ondervindt als genade van het verlossingswerk van Jezus Christus.

En zo zal er een voortdurende strijd blijven tussen licht en duisternis. Voortdurend zal Mijn tegenstander proberen de duisternis dichter te maken. Maar voortdurend zal Ik ook het licht laten stralen en de mensen waarheidsgetrouwe opheldering doen toekomen. En wie Mijn gave dankbaar in ontvangst neemt, zal ook aan de macht van Mijn tegenstander ontkomen en zijn doel bereiken op aarde.

Amen

Vergeving van de zondes Schuld door Jezus Christus

BD.3277

2 oktober 1944

Heeft Jezus Christus alle mensen verlost of zijn alle mensen verlost?

De mensen lezen het woord, maar de zin bevatten ze niet en zo ontstaan onjuiste leerstellingen door onjuiste uitleg van de kant van hen die Mij dienen willen, zodra ze zich niet tevoren met elke vraag niet heel innig met Mij verbinden en daarover uitsluitel wensen, en als ze dit krijgen zonder weerstand aannemen. De mensen houden star vast aan Mijn woord dat Ik de mensen verlost heb van de zonde door Mijn kruisdood. Maar ze dringen niet door in het wezen van het woord ze dringen niet door in de betekenis van het verlossingswerk. Dus begrijpen ze ook niet in hoeverre de mens zelf werkzaam moet zijn om bij de schare te horen die door mijn Bloed van de zondes Schuld verlost is.

Voor alle mensen ben Ik gestorven zodra ze Mijn verlossingswerk willen aannemen. Ik heb geen beperking gesteld, maar de mensen stellen grenzen waar Mijn verlossingswerk niet wordt erkend. En dezen sluiten zichzelf buiten de kring van diegenen voor wie Ik aan het kruis gestorven ben. En dus kan alleen hun de zonde vergeven zijn die zich laten verlossen door hun geloof in Mij en Mijn dood aan het kruis, terwijl de anderen die Mij en Mijn verlossingswerk afwijzen, de zonden niet vergeven zijn, omdat ze zich door Mijn Bloed niet schoon laten wassen en omdat ze niet tot diegenen willen horen voor wie Ik gestorven ben. Wederom is de vrije wil van de mens doorslaggevend en deze vrije wil eerbiedig Ik. Zou de mensen de zondeschuld zijn vergeven ook zonder het geloof aan Mij en Mijn werk van Liefde, dan werd de mens tegen zijn wil in, verplaatst in een vrije toestand. Maar dit is tegen Mijn ordening, want dan wordt zowel Mijn rechtvaardigheid als Mijn Liefde uitgeschakeld, want dan gebruikt de mens deze toestand noch om zich met Mij te verenigen, noch heeft hij ooit berouw van zijn zonde.

Mijn woord is waarheid en nooit is daar een onwaarheid in te vinden, dat Ik voor alle mensen gestorven ben, dat Ik alle mensen verlost heb van hun zonden. Maar hun vrije wil moet zelf beslissen of ze zich willen laten verlossen, of ze Mijn werk van Liefde willen aannemen, want de wil bepaal Ik niet. Daarom kan de hele mensheid vrij zijn van zondeschuld, zodra ze maar in Mijn verlossingswerk gelooft, zoals ze echter ook in diepste duisternis en in de ban van hun zonden is en blijft, als ze Mij afwijst als Verlosser van de mensheid. En daarom gaat het grootste deel van de mensheid nu voort in de zonde, ze zijn zonder vergeving omdat ze Mij niet meer erkennen en daarom is Mijn verlossingswerk zonder uitwerking voor hen.

De "vergeving van de zonde" mag daarom niet verkeerd begrepen worden, ze mag niet worden toegepast op diegenen die zich volledig van Mij afzijdig houden, doch niet Ik dring hen van Mij weg, integendeel, ze verwijderen zichzelf van Mij, ze ontvluchten Mij, Die Mij Zelf aan hen aanbied en steeds weer hun zielen tracht te winnen. Ik stel hun een genadegeschenk ter beschikking dat hen vrij maakt van de zonde en hun schuld, maar als ze het afwijzen, blijft het voor hen zonder effect hun schuld is hun niet vergeven, want ze behoren bij diegenen die tegen Mij voor Mijn tegenstander strijden en die daarom nog door hem gebonden zijn, tot ze zich door Mij laten verlossen. En daarom is het onjuist, Mijn verlossingswerk zo voor te stellen, als zouden alle mensen profiteren van datgene wat hun vrije wil wel kan verwerven, maar wat deze vrije wil evenzo kan verspelen door afwijzen of totaal ongeloof. Alleen hij die Mijn genadegeschenk aanneemt, wordt bevrijd van zijn zonden, want voor hem heb Ik de schuld gedragen, voor hem heb Ik geleden en de kruisdood op Me genomen.

Ik stierf wel voor allen, maar allen namen Mij niet aan. Ik nam de schuld van allen op Mijn schouders, maar niet allen voelen zich schuldig en leggen daarom hun last niet op Mij. En dus zullen ze hun schuld ook niet kunnen voldoen, want ze is te groot dan dat ze daar alleen mee klaar komen, omdat ze er nu ook nog de schuld aan toevoegen Mijn Liefde af te wijzen, Maar hoe kunnen dezen de vergeving van hun schuld verwachten? Hoe kunnen de mensen geloven dat ze zonder eigen toedoen, zonder zelf te willen, vrij worden van alle schuld?

Onbegrijpelijk groot is de genade voor u, mensen dat Mijn Liefde Zich voor u heeft geofferd, dat Mijn Bloed u heeft schoongewassen van alle zonden. Maar u moet deze Liefde van Mij ook in ontvangst willen nemen, u zult Ze niet af mogen wijzen, daar Ze anders bij u niet werkzaam kan worden, daar u anders verder met uw zonden belast blijft tot u uw wil verandert en Mij als de goddelijke Verlosser erkent, die voor u aan het kruis is gestorven, om u te verlossen.

Amen

BD.7330

9 april 1959

Er is geen delging van de schuld zonder Jezus Christus

Het zal geen mens lukken zich uit eigen kracht los te maken van Mijn tegenstander en ieder zal Mijn ondersteuning nodig hebben, omdat hij zelf krachteloos is zonder het toevoeren van kracht uit Mij, die hij echter alleen kan ontvangen, wanneer hij het zelf wil, ze dus bewust aan Mij vraagt. Daarom is het zo belangrijk in het aardse leven, dat de mens bewust Mij belijdt in Jezus Christus, daarom moet er van hem verlangd worden, dat hij zelf stelling neemt tegenover het probleem van de verlossing, tegenover de menswording van God in Jezus, evenals tegenover de goddelijke Verlosser Jezus Christus Zelf. Eens moet hij zich in zijn gedachten uitspreken voor of tegen Hem, wil hij, dat zijn aardse leven hem het resultaat oplevert ten behoeve waarvan hij het heeft gekregen.

En met het oog daarop wordt hij steeds weer door Mij aangesproken, ieder mens wordt naar het kruis geleid, dat wil zeggen: het kruis wordt hem voor ogen gehouden en de indruk die dit kruis nu op hem maakt, is beslissend voor zijn verdere lot in de eeuwigheid. Veel mensen wordt het voorgehouden, ze zien er naar op en wenden hun blik weer af, want het raakt ze niet, en een gelegenheid om de zijde van het kruis te kiezen is voorbij gegaan.

Maar het kruis zal hem achtervolgen tot aan zijn dood, steeds en steeds weer zal het voor hem opflitsen in de meest uiteenlopende vormen, en hij zal zelf ook vaak een kruisgang moeten gaan, maar die voor hem dan pas van nut is, wanneer hij leidt naar het kruis van Christus, want daar valt de beslissing over zijn leven. En heel veel mensen menen, dat het voldoende is aan Mij te geloven als God en Schepper, en de goddelijke Verlosser Jezus Christus is voor hen nog geen afdoend begrip geworden. Maar dan zal hij zelf nooit vrij worden van de boeien van Mijn tegenstander, want hij heeft nog geen boete gedaan voor zijn oerschuld en hij zal dit nooit tot stand kunnen brengen, wanneer hij Jezus Christus niet om delging van zijn schuld vraagt.

Deze weg moet de mens onherroepelijk gaan, want alleen deze weg leidt weer naar Mij terug, van Wie hij zich eens vrijwillig verwijderde. En wanneer hij gelooft het doel van zijn leven ook te bereiken zonder Jezus Christus te erkennen, wanneer hij meent zijn taak op aarde vervuld te hebben met alleen aardse bezigheden, dan zal hij eens in bittere armoede in het rijk hierna aankomen, met schuld beladen en zonder kracht en hij zal ook dan niet eerder vrij worden van zijn schuld, tot hij tot Jezus heeft geroepen om verlossing.

Hij kan niet vrij worden zonder Hem, hij kan niet naar Mij terugkeren zonder Hem erkend te hebben, want Hij en Ik zijn Een, Ik Zelf was in de omhulling van de mens Jezus, en Ik Zelf heb u, mensen verlost van zonde en dood, Ik Zelf heb voor u de schuld teniet gedaan. En wie Hem erkent, erkent ook Mij en hij zal opgenomen worden in Mijn rijk. Maar wie aan Hem voorbij gaat, gaat ook aan Mij voorbij en zijn lot zal zijn duisternis en kwellingen weer eindeloze tijden, tot hij er eenmaal toe zal besluiten, tot Jezus Christus te roepen, opdat dan ook hem zijn schuld vergeven kan worden.

Amen

BD.9010

7 juli 1965

Het inzien en bekennen van de schuld

Ook is het van beslissende betekenis voor u mensen, dat u uw schuld inziet en bekennt om er vrij van te kunnen worden door Jezus Christus, de goddelijke Verlosser, die daarom voor u aan het kruis is gestorven. Want het bekennen van dat waar u schuldig aan bent geworden, moet aan de wil voorafgaan u daarvan te laten verlossen, omdat u dan bewust de terugkeer in uw vaderhuis nastreeft.

Eens zult u het onrecht moeten inzien dat u eertijds tegen God Zelf zondigde en er dan ook ernstig naar verlangen dat u vrij wordt van die grote schuld die aan uw bestaan als mens op aarde ten grondslag ligt. En wanneer u nu bewust deze schuld onder het kruis draagt, dan zal ze u vergeven zijn en ook alle schuld die u op aarde beging toen u nog onwetend was, wat de goddelijke Verlosser voor de mensheid betekent.

Maar het louter bekennen met de mond is niet voldoende. Slechts een vormgeloof in Hem voldoet niet. U zult zich er heel goed bewust van moeten zijn wat de Mens Jezus voor u heeft gedaan, dat Hij geleden heeft en gestorven is voor u, voor uw zondesschuld, om God het zoenoffer aan te bieden, zonder welk u nooit in het rijk van het licht zou hebben kunnen binnengaan. Dat is pas een levend geloof en alleen dit wordt gewaardeerd door God, uw Vader van eeuwigheid. Want pas dan ziet u ook uw vroegere schuld in en u bekent nu ook zelf schuldig te zijn en vraagt om vergeving.

Dat alleen is de taak die u op aarde zult moeten vervullen, maar die u pas dan zult vervullen, wanneer de liefde zich van u meester heeft gemaakt. Want een geheel liefdeloos mens houdt zich niet met zulke gedachten bezig. Hij kan niet geloven en daarom zal zijn leven ook tevergeefs zijn. Hij vervult het eigenlijke doel niet, zich weer te veranderen in dat wat hij was in het allereerste begin. Want zijn oerschuld drukt op hem, wanneer hij overgaat naar het rijk hierna. En hij kan er niet van worden bevrijd; niet voordat hij de weg naar Jezus Christus vindt, die weliswaar ook hem hierboven tegemoet treedt, maar die zijn wil de vrijheid laat of hij Hem aanneemt of niet.

Daarom wordt u daar voortdurend opheldering over geschonken, doch maar zelden zijn er open harten en oren te vinden die voor dat licht dankbaar zijn. Maar het merendeel der mensen is zich van geen kwaad bewust. Ze onderzoeken de reden van hun bestaan niet en leven in zorgeloosheid verder, alleen dat begerend wat hun aardse lichaam welbehagen verschaft. Ze hebben geen diepere gedachten, noch leven ze uit eigen aandrang in de liefde, daar ze anders zeker ook langzaam tot het juiste inzicht zouden komen.

En de tijd vliegt. Hij wordt steeds korter, want het einde is nabij. Er is nog slechts een steeds kleiner wordend deel dat door God Zelf opmerkzaam kan worden gemaakt op de betekenis van het verlossingswerk, want het is juist het verlossingswerk dat bijna in de hele wereld wordt bestreden. En zelfs waar hiervan blijkt wordt gegeven, is meestal alleen maar het vormgeloof blijven bestaan, dat echter aan “levend zijn” te wensen overlaat. Er wordt wel van een verlossing door Hem gesproken, maar er wordt weinig gebruik van gemaakt door bewust inzien en bekennen van schuld, terwijl dit pas de verlossing tot gevolg heeft.

De mensen weten allen niet dat ze zelf hun wil moeten gebruiken. Ze geloven dat alleen het bekennen met de mond nodig is om vergeving van hun schuld te verkrijgen. Maar God kan hier geen waarde aan hechten, veeleer moet de mens zich ten volle bewust in vrije wil aan de goddelijke Verlosser overgeven. Dan pas kan het verlossingswerk uitwerking op hem hebben. Maar zolang de mensen alleen met de oren een weten in ontvangst nemen, maar hun hart er niet bij betrokken is, kunnen ze niet op een verlossing van hun oerschuld rekenen.

Daarom zal steeds de arbeid gezegend zijn van hen die proberen duidelijk op de medemensen in te werken, die vóór alles de mensen aansporen tot liefde, om het grote werk van de verlossing te kunnen begrijpen. En al diegenen zullen verlost worden van hun schuld, die nu ook in staat zijn levend te geloven, aan wie de liefde een licht geeft dat nu steeds helderder zal oplichten, omdat ze verlossing hebben gevonden van hun grote schuld. Maar het moet alle mensen duidelijk zijn, dat er zonder Jezus Christus geen weg is naar God, daar er maar Een deze grote schuld teniet kan doen, die echter nu bewust wil worden aangeroepen om vergeving, om dan ook onbeperkt gelukzaligheid uit te kunnen delen, want God en Jezus Christus is Een.

En juist hierin ligt het grote geheim, dat u God weer erkent in Jezus Christus, die u vroeger uw erkenning had geweigerd, waardoor u in de diepte viel. Dat was uw grote zonde, die u schuldig liet worden en die Jezus Christus voor u teniet heeft gedaan.

Amen

Verlossing in het hiernamaals

BD.5740

6 augustus 1953

Verlossing uit de diepte - Reddingswerk

Wie in de duisternis smacht, moet licht ontvangen zodra hij daar naar verlangt. Mijn erbarmende Liefde geldt al deze ongelukkige wezens, die deels in het vlees, deels in de geest zich in een toestand bevinden die kwellend en droevig is, omdat ze zichzelf daar niet uit kunnen bevrijden en op liefdevolle hulp zijn aangewezen. Het is wel hun eigen schuld, want ze zouden het licht kunnen krijgen zolang ze op aarde vertoeven, maar Ik verstoot ze daarom niet. Integendeel, Ik help hen steeds weer opwaarts naar het licht, zodra ze zich willen laten helpen.

Maar juist hun wil stoot vaak de liefdevolle hand van zich af die naar hen wordt uitgestoken. En dan blijft duisternis hun lot tot ze hun wil veranderen. Maar Ik laat steeds weer lichtstralen opflitsen om hen uit hun verstarring los te maken, om hen voor enige ogenblikken een weldaad te laten voelen, die hen ertoe moeten brengen naar zulke lichtstralen te verlangen. Want dan pas kunnen ze worden geholpen. Dan pas kan hun gegeven worden wat ze verlangen.

Een verlossing uit de diepte betekent steeds een omvangrijk reddingswerk. Want een enkele ziel trekt talloze zielen mee omhoog, omdat ze zelf de nood kent en niet anders kan dan de lijdende zielen helpen, zodra zij zelf een glimpje licht heeft ontvangen. En daarom is de redding van een enkele ziel een onnoemelijke zegen, wat in het rijk hierna nog meer uitwerking heeft dan op aarde. Want de ziel die nog op aarde vertoeft, ervaart niet zo zeer de toestand van duisternis en kan ook wederom weinig begrip opbrengen als haar licht wordt aangeboden.

Het verlossingswerk dat echter in het hiernamaals succes heeft, zal grote uitwerking hebben. Want deze zielen ontbreekt alles en een lichtstraal is voor hen een overgrote rijkdom, die zij nu eveneens willen uitdelen. Maar licht betekent inzicht. Zodra een ziel een glimpje inzicht wordt verschaft, verlangt ze steeds naar meer weten. Ze begrijpt ook alles direct, zodra ze de wil heeft kennis te verkrijgen. En met dit weten groeit in haar ook het verlangen hiervan weg te geven en de liefde wordt in de ziel ontstoken en de weg omhoog is betreden.

Waar maar een zwakke wil kenbaar is, daar bied Ik hulp. En Mijn middelen zijn waarlijk wijs en liefdevol. Ik wil Mijn schepselen niet in de diepte laten. Ik weet dat ze zelf te zwak zijn, dat ze hulp nodig hebben. En Ik zend hun deze hulp op velerlei manieren, steeds zo, dat de wil van de ziel wordt aangespoord, opdat Ik Zelf dan dichter bij haar kan komen, opdat ze door een straal van Mijn Liefdekracht wordt aangeraakt en ontwaakt.

Ik zend Mijn Liefdestralen uit in de donkerste gebieden van Mijn tegenstander. Hij kan Mij niet hinderen, maar hij werkt eveneens op de zielen in de duisternis in. Maar een Liefdevonk verzwakt al zijn macht en versterkt de ziel. En deze Liefdevonken moet u mensen in hen ontsteken door uw voorspraak, door liefdevolle gedachtenis, die u deze zielen schenkt door bewuste hulpverlening, doordat u hen in gedachten onderricht, doordat u hun kennis geeft van hun Verlosser Jezus Christus, die hun redding is en die ze te allen tijde kunnen aanroepen om kracht en genade en vergeving van hun zonden.

U mensen zult er veel toe kunnen bijdragen een reddingswerk te volbrengen. En wanneer het maar één ziel is die u hulp hebt gebracht, die u hebt bevrijd uit de boeien van de satan, dan is daar onnoemelijk veel mee gewonnen. Want elke ziel

heeft haar aanhang, die eveneens mee gered wordt, omdat dit de ziel zelf doet in haar dankbaarheid en gelukzaligheid, die op de ongelukkige zielen wordt overgedragen. En dus worden met iedere geredde ziel ijverige medewerkers gewonnen, die in het rijk hierna deelnemen aan het verlossingswerk. Mijn Liefde geeft geen van Mijn schepselen op en Ik zegen allen die Mij dienen en meehelpen hen die ongelukkig zijn uit hun toestand te bevrijden.

Amen

BD.7085

6 april 1958

“Jezus, Mijn Verlosser, leeft”

In de geestelijke wereld is het een jubelen en juichen over Mijn verlossingswerk. Want het wordt alle lichtwezens steeds weer opnieuw duidelijk wat zich op aarde heeft afgespeeld. En ze loven en prijzen Mij als hun Redder van zonde en dood, die voor hen de poort naar het lichtrijk heeft geopend. Ze zijn op de hoogte van de geestelijke betekenis van Mijn lijden en sterven, van de kruisdood en de verrijzenis op de derde dag. Ze weten, dat door dit grote werk van erbarmen voor de mensheid een “opstanding” is verzekerd, dat ze niet vervallen is aan de eeuwige dood en dat voor alle mensen eens het uur van de verlossing slaat na eindelijk lange tijd van uiterst zwaar gevangenschap.

En daarom is hun dank, hun jubelen en hun liefde voor Mij onmetelijk en nemen deze toe zodra ze deelnemen aan het werk van de verlossing, dat ze als in het nu steeds weer mogen meemaken, omdat in het lichtrijk de tijd onbegrensd is, omdat ze ook alle gebeurtenissen van het verleden en de toekomst als tegenwoordige tijd beleven.

En zouden de mensen op aarde zich eveneens proberen te verplaatsen in die gebeurtenis van de kruisiging en de verrijzenis van Jezus, dan zouden ook zij daar de grootste zegen uit halen. En in hun harten zou de vreugde en diepe dankbaarheid doordringen, dat Ik Zelf in Jezus Christus u mensen bevrijding bracht van zonde en dood. Want dit gebeuren was eenmalig. Nooit had een mens een dergelijk onmetelijk lijden op zich genomen. En nooit is een mens in totale onschuld de meest bittere kruisweg gegaan, die met zijn dood aan het kruis eindigde, ofschoon heel vaak mensen in een situatie terecht komen waar wreedheid van medemensen hun een lot bereidt dat ondraaglijk schijnt.

Maar er speelden bij het erbarmende werk van Jezus Christus geestelijke voorvallen mee die Zijn lichamelijk leed nog in het veelvoudige vergrootten, omdat de Ziel het allesomvattende inzicht had en daarom alles kon doorzien, zowel de geestelijke nood die alle mensen had overmand, als ook de geestestoestand van hen die Hem pijnigden en het schandelijke werk bij Hem voltrokken, die hun afschuwelijke begeerten en kwade lusten botvierden op Zijn rein lichaam en die Hij ervoer als afgezanten van de hel. Maar Hij hield vol tot Zijn dood. En op de derde dag stond Hij in alle glorie weer op uit het graf dat Hem niet gevangen kon houden. En zo bekroonde Zijn opstanding het verlossingswerk, want voor allen die zich laten verlossen door Jezus Christus is één ding zeker: dat ook zij zullen verrijzen tot het eeuwige leven.

Weliswaar was voordien het leven der mensen met hun lichamelijke dood ook niet beëindigd, want de ziel kan niet sterven, ze blijft eeuwig bestaan, maar of de toestand van de ziel dan een staat is van leven of van de dood, is alleen van de goddelijke Verlosser Jezus Christus afhankelijk. Want alleen Hij kan de ziel het leven geven en alleen Hij is de poort naar het leven in gelukzaligheid. Dus kan een ziel ook in de toestand van de dood het rijk hierna binnengaan. En ze zal ook zolang in deze toestand blijven, tot ze naar Jezus Christus roept, of Hij haar het leven wil geven. "Maar wie in Mij gelooft zal in eeuwigheid niet sterven."

Voor ieder mens kan het uur van de lichamelijke dood ook al het uur van de opstanding zijn. Geen mens hoeft zijn stervensuur te vrezen, omdat Eén de dood heeft overwonnen en deze Ene het leven belooft aan ieder die in Hem gelooft. En zo zouden ook op aarde de mensen kunnen jubelen en juichen, wanneer ze het verlossingswerk van Jezus Christus in zijn volle betekenis zouden begrijpen en er ook aan zouden willen deelhebben. Dan heeft de dood voor alle mensen zijn angel verloren. En alle mensen zouden kunnen instemmen met het lofgezag van de geestelijke wezens: "Hij is waarlijk verrezen. Jezus, Mijn Verlosser leeft".

Amen

Het erkennen van het verlossingswerk van Jezus Christus

BD.5952

9 mei 1954

"Niemand komt tot de Vader dan door Mij"

Niemand komt tot de Vader dan door Mij. Deze woorden alleen al zouden de mensen de belangrikheid van het erkennen van Jezus als Zoon van God en

Verlosser van de wereld moeten doen inzien en toch maken ze helemaal geen indruk meer, want de mensheid let er niet op, anders zouden ze Hem niet zo onnadenkend afwijzen Die Zichzelf als brug naar de Vader kenbaar maakt.

De woorden van de schrift (bijbel) zijn voor de meeste mensen alleen nog maar letters zonder geest en leven. Ze spreken ze uit zonder zich van de betekenis ervan bewust te zijn, ze slaan totaal geen acht op de woorden van de Heer en vinden daarom ook niet de weg naar de Vader, omdat ze ook niet met de overtuiging in Hem geloven die een aandacht schenken aan het goddelijke woord tot gevolg zou hebben. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. Maar het ontbreekt de mensen aan de wil om bij de Vader te komen, om welke reden ze ook de weg naar Hem niet zoeken, waarom ook de goddelijke Verlosser Jezus Christus voor hen zonder enige betekenis is. Deze instelling leidt naar de ondergang, naar de geestelijke dood. Daar zij niet bij de Vader geraken, blijven ze in de macht van hem die Gods tegenstander is, ze blijven in de diepte, omdat ze niet verlangen opwaarts te gaan.

Het is een uitermate betreurenswaardige toestand, dat de mensen geen enkel streven om opwaarts te gaan laten zien, dat ze niet nadenken over hun opgave op aarde en dat hun ook de leer van Christus, het evangelie (van de liefde) onverschillig is, dat ze geen van Zijn woorden als voornaam aannemen en er over nadenken, dat ze niet tot inzicht kunnen komen, omdat ze geen opheldering zoeken, omdat het hun volkomen onverschillig laat wat God hun door de schrift zou willen overbrengen en wat de mens Jezus als spreekbuis van God de mensen heeft gepredikt. En niemand denkt eraan dat hij alleen maar daarom op de aarde is, om de terugkeer naar de Vader te bewerkstelligen en dat hem daar voortdurend gelegenheid toe wordt geboden, die hij in zijn star gemoed afwijst omdat hij niet gelooft.

De afstand van de mens tot de Vader is groot, toch biedt er Zich Eén aan om leiding te geven, om te bemiddelen, Eén heeft de brug geslagen die de weg naar de Vader begaanbaar maakt en deze Ene biedt alle mensen Zijn hulp aan. Doch er wordt niet naar Hem geluisterd, er wordt geen aandacht aan Hem geschonken als Hij wil bereiken dat de mensen Hem niet zullen vergeten. Blind en doof gaan ze aan Hem voorbij, ofschoon Hij hen toeroept: "Niemand komt tot de Vader dan door Mij".

Hij Zelf zegt van Zichzelf: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven". Dus wie de waarheid en het leven zoekt, moet de weg nemen via Jezus Christus, hij moet gebruik maken van Zijn bemiddeling, hij moet de kracht van Hem voor zichzelf vragen om de weg over de aarde te kunnen afleggen met het resultaat dat doel van het leven is: de vereniging met de Vader te vinden, die pas een leven in gelukzaligheid verzekert, een leven dat eeuwig duurt.

De mensen weten niet welk lot ze tegemoet gaan door hun onverschilligheid en hun ongeloof, ze weten niet wat ze erdoor verspelen, dat ze geen acht slaan op het goddelijke woord, dat ze niet tot Hem hun toevlucht nemen Die hen alleen kan redden van de ondergang, ze weten het niet en geloven de woorden van hen niet die hiervan wel op de hoogte zijn en hen zouden willen helpen.

En of van boven ook het woord klinkt, ze nemen het niet aan want ze luisteren naar een andere stem, naar de stem van de wereld, waarmee Gods tegenstander hen aanspreekt en voor wie ze gewillig hun oren openen. Ze zoeken het leven niet, integendeel de dood; ze wijzen Hem af Die hun het leven belooft en ze zullen daarom volharden in zonde en blijven in de dood, omdat er zonder Jezus Christus geen verlossing is en geen terugkeer in het vaderhuis.

Amen

BD.6449

11 januari 1956

Overtuigd erkennen van Jezus Christus

Niemand kan zich bevrijden uit de keten van de satan zonder Jezus Christus. Maar het helpt niets wanneer de mens zich alleen in naam christen noemt, wanneer hij Jezus niet bewust afwijst. Tevoren moet de mens zich oprecht aan Hem hebben overgegeven. Hij moet zich bewust zijn van zijn schuld. Hij moet zijn eigen onvolmaaktheid inzien en geloven dat Jezus Christus hem van zijn schuld en zwakheid kan verlossen en er Jezus Christus bewust om vragen. Dus moet hij onder Zijn kruis plaatsnemen.

Het moet ieder mens duidelijk worden, dat de verlossing door Jezus Christus geen formele, algemene daad is die zich volgens een vast patroon aan allen voltrekt. Het moet hem duidelijk worden dat hij er zelf iets voor moet doen om te delen in de verlossing door Jezus Christus. Wel heeft Jezus alle mensen verlost. Dat wil zeggen: niemand is uitgesloten van Zijn werk van barmhartigheid. Maar tegen de wil van de mens in vindt zijn verlossing niet plaats. En daarom moet dus de mens tevoren zijn wil te kennen geven, door Hem verlost te willen worden. En daarom is het een volledig bewuste aangelegenheid, die op de eerste plaats eist, dat men zich door middel van gedachten met het probleem van de menswording Gods en de kruisdood van Jezus Christus bezighoudt, dat men Jezus Christus bewust belijdt en dan ook naar Zijn wil op aarde leeft.

Het overtuigd erkennen van Jezus Christus zal ook de mens naar Hem om hulp laten roepen, die hem terwille van het verlossingswerk ook zeker ten deel zal vallen. Verlost te zijn betekent bevrijd te worden uit de macht van hem die de mens naar beneden trekt. Verlost te zijn betekent onbezorgd opwaarts te kunnen streven, wat vóór de kruisdood van Jezus niet mogelijk was, want de tegenstander van God liet geen ziel vrij.

Maar hoeveel mensen zijn er op aarde, die menen “christen” te zijn, dus recht te hebben op de verlossing door Hem, door het alleen maar bekennen van Jezus Christus met de mond. Ze geloven daardoor het vermeende lot te zijn ontgaan van diegenen die in hun ogen heiden zijn. Ze geloven dat hun “geloof” in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk voldoende is, wat echter toch slechts een “vormgeloof” is, zolang de innerlijke verandering naar een christen die levend gelooft, bij hem nog niet heeft plaatsgevonden. Maar daarom zullen de vormchristenen ook geen weerstand kunnen bieden, wanneer ze gedwongen worden een laatste beslissing te nemen. Ze zullen dan luchthartig het geloof opgeven, omdat het nog niet levend in hen is geweest. En ze zullen er getuigenis voor afleggen, dat ze ware heidenen zijn en waren, die zich alleen een valse naam hadden verschaft.

Maar er is geen verlossing zonder Jezus Christus. En daarom betekent deze laatste beslissing een versterkte keten, die de tegenstander van God hun aandoet. En van deze keten vrij te worden, zal ondenkbaar lange tijd duren, tot eens Jezus Christus hun weer de hand zal reiken, die ze in het leven niet wilden zien en daarom ook niet hebben vastgepakt.

Hoe gemakkelijk zouden alle mensen nog aan dit grote gevaar kunnen ontsnappen, omdat overal in de wereld Jezus Christus wordt verkondigd, en overal Zijn Naam met overtuigingskracht wordt beleden, omdat ieder mens daarvan onder de indruk zou kunnen komen en eens ernstig zou kunnen nadenken over de betekenis van Zijn verlossingswerk.

Zodra nu daartoe de wil aanwezig zou zijn, zou Jezus Christus helpen en Zich bij de mens in herinnering brengen. Hij zou door middel van gedachten Zelf tot hem spreken en het hem waarlijk gemakkelijk maken de weg naar Hem te gaan, wanneer slechts de wil aanwezig zou zijn licht te verkrijgen in het vraagstuk, dat waarlijk het voornaamste is voor u mensen. Maar de vormgelovige heeft op de ongelovige niets voor, want hij is net zo ver verwijderd van Jezus Christus als die ander. En daarom is de grote nood onder de mensheid en slechts weinig mensen zullen aan deze nood ontsnappen.

Amen

BD.7369

22 mei 1959

Verlossingswerk vereist vrije wil

Ik wil van u alleen de belofte hebben, dat u Mij zult willen toebehoren en uw leven zal voortaan slechts op één doel gericht zijn. Want dan heb Ik het in de hand u te leiden en te onderrichten, opdat u uw doel zult bereiken. Ik kan niet beslissend op uw aardse leven inwerken, zolang u niet vrijwillig Mij de belofte hebt gegeven. Maar Ik kan dadelijk uw lot in Mijn handen nemen, wanneer deze belofte vrijwillig is gedaan. Wanneer u weet dat het om een strijd gaat om uw ziel tussen Mij en Mijn tegenstander, die Ik in zoverre gerechtigheid moet doen door hem niet met geweld dat af te nemen wat hem toebehoort, zo zult u ook begrijpen dat eerst deze toezegging moet voorafgaan in vrije wil de mijne te worden en eeuwig te blijven.

Deze vrije wil geeft Mij pas het recht nu Mijn invloed te doen gelden en u hulpvaardig bij te staan in de strijd tegen de vijand van uw ziel, die zolang om u zal worstelen, als u nog niet geheel vrij bent van alle zwakheden en fouten die u als zijn aanhang kenmerken. Hij heeft dus nog zolang macht over u als u zich nog niet geheel van hem zult kunnen losmaken, dat wil zeggen als u nog kenmerken van Mijn tegenstander in u hebt: fouten, zwakheden, begeerten en allerlei slechte gewoonten die erfdeel zijn sinds zijn afval van Mij.

Doch uw wil is doorslaggevend of het zich losmaken van hem eens zal plaatsvinden of niet, omdat Ik daarvoor Zelf als Mens Jezus aan het kruis gestorven ben, dus Ik u verlost heb uit zijn macht. Tevoren was het voor u niet mogelijk u aan zijn macht te ontworstelen, omdat u zich door de oerschuld aan hem had overgegeven en hij u nooit zou hebben vrijgelaten uit zijn macht. Maar Ik heb door de kruisdood de schuld betaald.

Dus zou de hele geestelijke wereld vanaf dat ogenblik verlost zijn geweest, wanneer Ik niet de vrije wil had geëerbiedigd van die wezens, die weerspanning tegen Mij zijn. Want de wil van ieder wezen is vrij en het kan verblijven bij de heer die het zelf kiest. Dus kan ook de aanhang van Mijn tegenstander bij hem blijven en hun wil zal worden gerespecteerd. Ik zal Mijn tegenstander geen enkel wezen met geweld ontrukken, dat hem toebehoort en niet te kennen geeft vrij te willen worden van zijn huidige heer. Dus zal een dergelijk wezen niet verlost blijven, tot het zelf begeert vrij van hem te worden, al duurt het eeuwigheden.

Deze wezens zijn niet verlost, ondanks Mijn kruisdood. Maar zodra de vrije wil zich naar Mij keert, zodra het wezen in het stadium als mens, waarin het de vrije wil weer heeft teruggekregen, zich van Mijn tegenstander afwendt en zich bewust naar Mij keert, zodra het dus van Mij wil worden en blijven, treedt ook Mijn verlossingswerk in werking, doordat Ik - Jezus Christus en Vader van eeuwigheid - Me van die mens meester maak en hem dan los begin te maken van Mijn tegenstander, wat geschiedt in overeenstemming met zijn wilskracht hoe hij tegen zijn fouten en zwakheden strijdt. En deze wilskracht kan hij voortdurend vragen aan Jezus Christus en hij zal het ook doen, omdat hij in Hem gelooft.

Het geloof in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk is voorwaarde, dat de mens Hem vraagt om de genade van het verlossingswerk. Daarom kan een ongelovige ook de verlossing niet vinden. Want Jezus Christus Zelf moet de wil van de mens versterken, zich vrij te maken van de tegenstander. Maar wie eenmaal zich in vrije wil naar Mij keert, die geef Ik eeuwig niet meer op. Hij kan zijn verlossing ook als zeker veronderstellen, want om hem zal Ik onvermoeibaar worstelen en Ik zal hem helpen door toevoer van kracht om van zijn fouten en zwakheden vrij te worden. En Ik zal ook steeds weer op zijn gedachten inwerken, dus hem niet meer uit Mijn Liefdezorg weglaten. En nooit zal een mens niet verlost blijven, wiens wil op Mij aanstuurt, die probeert Mijn Wil te vervullen en zich bewust aan Mijn tegenstander onttrekt.

Ik verlang alleen de wil van de mens. Ik vraag alleen de erkenning van Jezus als Gods Zoon en Verlosser van de wereld, in wie Ik Zelf het verlossingswerk voor de mensen heb volbracht, om hem nu de genaden van het verlossingswerk ook te kunnen doen toekomen, die daarin bestaan, dat de wil van de mens versterking krijgt, dat hij kracht kan betrekken om de verandering - terug naar de liefde - te kunnen doorvoeren. En Ik verlang alleen de blijvende band met Mij, opdat de kracht nu ook voortdurend in u kan overstromen en u alle taken zult kunnen vervullen die het aardse leven geestelijk en stoffelijk steeds weer aan u stelt.

Het op Mij richten van uw wil is alleen beslissend of en wanneer uw verlossing plaatsvindt. Maar dat ze plaatsvindt is zo zeker, daar anders Mijn verlossingswerk tevergeefs zou zijn volbracht, wat toch de grootste dwaalleer zou moeten worden genoemd, wanneer die ooit verkondigd zou worden. Jezus Christus heeft alle mensen verlost, maar alleen die verlost willen worden, zullen de genaden van het verlossingswerk deelachtig worden. Maar wie wil, die zal ook gelukkig worden, omdat zijn wil Mij het recht geeft Mijn tegenstander de ziel te ontrukken, omdat Ik voor haar de koop prijs heb betaald met Mijn Bloed.

Amen

BD.8420

23 februari 1963

Pas door het verlossingswerk is een "vergoddelijking" mogelijk

Dat u op aarde Mijn "kinderen" kunt worden, is Mijn plan van eeuwigheid, dat ook wordt uitgevoerd. Alleen de tijdsduur van deze omvorming wordt door uzelf bepaald. Door het verlossingswerk van Jezus Christus is het mogelijk geworden, want u zult altijd Hem om kracht kunnen vragen. U zult te allen tijde om versterking van uw ziel kunnen smeken. Want de Mens Jezus is aan het kruis gestorven, om voor u onmetelijke genaden te verwerven en al deze genaden kunnen het terugvoeren naar Mij bewerkstelligen.

Om de graad van het kinschap Gods te bereiken, moest het door Mij eens geschapen wezen de gang door de diepste diepten gaan en door zelfoverwinning tot aan het bestaan als mens een graad bereiken, die het nu in vrije wil moet verhogen tot aan zijn volmaaktheid, dat wil zeggen: tot het weer zijn oerwezen heeft aangenomen, dat Ik in alle volmaaktheid vormde uit Mijn Macht en Mijn Liefde. Maar nu is Mijn Macht niet meer de aanleiding voor uw volmaaktheid. Uw vrije wil heeft ze echter nagestreefd en bijgevolg bent u uit "schepselen" tot "kinderen" van God geworden. U hebt u tot goden gevormd, zoals dit Mijn plan is vanaf het allereerste begin. En in de slechts buitengewoon korte tijd van het leven op aarde als mens, wordt uw vrije wil beproefd.

Slechts als een ogenblik in de eeuwigheid is de tijd van uw bestaan als mens op aarde. En dit moment kan voldoende zijn, dat u zich voltooit, dat uw ommekeer terug naar uw oerwezen wordt voltrokken, wanneer u uw wil maar juist richt. Want deze wordt op geen enkele wijze bepaald, doch steeds wordt de mens geholpen dat hij hem juist richt. Mijn genade is onuitputtelijk en ieder mens kan om genade vragen en deze benutten, hij wordt op geen enkele manier beknot. Maar de grootste genade is de verlossing door Jezus Christus, die elke zwakheid van hem afneemt. Want zich aan Hem over te geven wil zeggen: door Hem Zelf - de Zoon van God en Verlosser van de wereld in wie Ik Zelf het werk van verlossing volbracht - vertrouwd te worden gemaakt met het rijk van licht en gelukzaligheid. Want wie zich aan Hem overgeeft, die erkent Mij nu ook. En hem is zijn oerzonde vergeven die hem in de diepte stortte. En tegelijkertijd wordt hij van de kracht voorzien om de laatste klim omhoog af te leggen, het laatste doel te bereiken, de ommekeer terug naar zijn oerwezen te voltrekken, die dan ook het bereiken van het kinschap Gods is, de verandering van Mijn schepsel tot Mijn kind.

Maar uit eigen kracht, zonder de hulp van Jezus Christus, brengt geen enkel mens deze ommekeer tot stand. Want zolang hij nog met zijn oerzonde is belast, is hij in de macht van Mijn tegenstander. En zolang zal hij zich ook niet kunnen vervolmaken, omdat Mijn tegenstander dat verhindert en ook alles aanwendt om de mens van het besef van Jezus en Zijn verlossingswerk af te houden. En toch beslist steeds alleen de mens zelf dit door zijn wil. En daarvoor is hem het leven op aarde gegeven, omdat hij hierin de vrije wil weer kan gebruiken, omdat Mijn wil en Mijn Macht zich terugtrekt en de mens volledige vrijheid laat. Maar het doel is buitengewoon hoog en belangrijk, want een "kind van God" te zijn garandeert onbegrensde gelukzaligheid, die Mijn Macht niet kan doen toekomen aan het wezen dat als "geschapen" nog niet de hoogste graad van volmaaktheid heeft bereikt.

Het is uw eigen taak die u zult moeten volbrengen en ook zult kunnen volbrengen, omdat Mijn Liefde u bijstaat, maar steeds met respect voor uw vrije wil. Maar de Liefde schenkt u middelen van genade in overvloed. Mijn Liefde stelt aan u geen eisen die u niet zou kunnen vervullen. Mijn Liefde straalt u toe en hoe meer u zich voor dit toestralen openstelt, des te gemakkelijker wordt de klim omhoog voor u, des te zekerder bereikt u uw doel. Want er wordt van u niets anders verlangd dan een omvorming van uw wezen, dat bij het begin als mens vol eigenliefde is, naar de werkelijke goddelijke liefde, die geheel onzelfzuchtig is, die alleen maar gelukkig wil maken en wil geven en die de mens dus in zich moet doen opvlammen om de volledige ommekeer van zijn wezen te bereiken.

En deze onbaatzuchtige liefde te beoefenen is voor ieder mens mogelijk. Dus ieder mens kan het kinschap Gods bereiken, omdat er niets anders van hem wordt verlangd dan liefde. Is nu zijn oerschuld teniet gedaan door Jezus Christus, dan is ook zijn eigenliefde, het teken van zijn toebehoren aan Mijn tegenstander, overwonnen. Hij is vrij van zijn macht en hij zal zich in liefde steeds maar naar Mij in Jezus Christus toekeren. En deze liefde zal de ziel zuiveren en verlichten. Deze liefde zal aangroeien en de ziel helemaal vervullen. En nu is ook de ommekeer voltrokken en Ik heb Mijn doel bereikt.

Amen

BD.7024

24 januari 1958

De ware houding tegenover het verlossingswerk van Jezus

Hoe uw instelling is tegenover het werk van verlossing en tegenover Jezus Christus, is beslissend voor het succes van uw gehele aardse leven. De genade, belichaamd te worden als mens, werd u geschonken, maar u zou en zult helemaal niets bereiken als u het zonder Jezus Christus en Zijn vergeving van uw zonden beëindigt. Want bent u niet eerst van uw oerschuld verlost - dan is u ook het binnengaan in het lichtrijk ontzegd.

Alleen de Goddelijke Verlosser Jezus Christus kan vóór u de poorten openen. Maar daartoe is de vergeving van uw schuld en ook de erkenning van Zijn verlossingswerk een voorwaarde. En als u nu bedenkt dat uw aardse leven vergeefs geleefd kan worden en uw ziel aan het einde in dezelfde toestand is zoals in het begin van uw belichaming; als u bedenkt dat dan het aardse leven helemaal zinloos is geweest, om het even of het voor u vreugde of leed gebracht heeft - dan zou u toch moeten proberen er de juiste zin aan te geven.

U moet er meer naar streven het leven in het hiernamaals in orde te brengen, wanneer u tenminste nog in een leven na de dood gelooft. Maar zij die onverschillig voort leven en niet in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk geloven, zullen ook wel niet in een leven na de dood geloven.

En toch moeten zij steeds weer vertrouwd worden gemaakt met de kennis over Jezus Christus, zodat hun gedachten gestimuleerd worden en zij er steeds weer toe gebracht worden, hun houding tegenover Hem nader te bepalen. En de geringste bereidwilligheid zal ook door Hemzelf ondersteund worden. Hij zal de mens tegemoet komen en het hem gemakkelijk maken het geloof in Hem te verwerven. Maar de vrijheid van wil zal de mens behouden, want hij zelf moet voor Jezus Christus kiezen, wil de verlossing plaats kunnen vinden. De mensen begrijpen niet hoe belangrijk het is de weg naar Hem gevonden te hebben. Want het aardse leven duurt maar een korte tijd en het kan de ziel vrij maken van iedere keten, zodat zij als lichtgeest kan opstijgen in het uur van haar dood.

De ziel heeft deze belichaming als mens bewust aanvaard, want haar werd tevoren zowel het aardse leven alsook het doel getoond. Zij werd niet dwangmatig belichaamd, iedere ziel heeft als zij tot rijpheid gekomen is die de belichaming als mens toelaat het verlangen, om van het stoffelijk omhulsel bevrijd te worden - en zij weet dan ook dat de gang over de aarde als mens - haar de laatste mogelijkheid biedt. Maar deze herinnering wordt weer van haar weggenomen zodra zij in een menselijk omhulsel wordt uitgestort.

Daarom is het voor iedere ziel van het grootste belang dat zij zich aan Jezus Christus houdt, Die door Zijn verlossingswerk het mogelijk heeft gemaakt haar van haar boeien te bevrijden. Want zonder de delging van de oerschuld kan de macht van de tegenstander van God niet worden verbroken.

Dat moet alle mensen worden uitgelegd, alle mensen moeten naar waarheid opheldering ontvangen over wat Jezus Christus en Zijn verlossingswerk betekent. Alle mensen moesten er over nadenken welk doel het aardse leven heeft - en of hun leven aan dat doel beantwoordt.

En wie daar ernstig over nadenkt zal ook in zijn gedachten naar waarheid onderricht worden door de geestelijke wereld en door God, Die in de mens Jezus het verlossingswerk volbracht heeft om die grote oerschuld teniet te doen, om alle mensen de mogelijkheid te geven door de poort het lichtrijk binnen te gaan. Maar zonder Jezus Christus blijft deze poort gesloten, zonder Jezus Christus komt geen mens tot zaligheid - omdat hij zonder Jezus Christus in de macht van de tegenstander blijft die hem nooit zal vrijgeven.

Amen
